

**Из Словото на
Учителя Петър Дънов**

**НОВО РАЗБИРАНЕ
ЗА МАЙКАТА И РАЖДАНЕТО**

НОВО РАЗБИРАНЕ ЗА МАЙКАТА И РАЖДАНЕТО

по Учителя Петър Дънов

МАЙКА

Мила Майчице,
благословена бъди!
На Великата Майка служител си ти.
Животът даряваш,
чрез теб Бог постоянно твори...
За всички твои усилия
от люлката до наши дни,
благословена бъди!

Майката:

ТЪРЖЕСТВО НА БОГА В МЕН

Малко, нежно същество
в утробата ми движи се, расте...
светла, огнена искра -
частица Дух в това дете.

В него Той Истина е вложил
и Мъдрост и Любов,
с Добродетел го възраства
и в Правда го зове.

ТОЙ вселена малка сътворява
и мен във вечността дарява
с единение в съкровеността -
съпричастна творческа изява.

Ликуват световите в него и във мен,
мощ, живот пулсира,
с Божествен, нов рефрен
и тъй съм радостна, щастлива,
че Бог оглежда се у мен,
че раждам душа красива -
ТЪРЖЕСТВО НА БОГА в мен.

Детето:

ДУХ БОГАТ

С Духът си Бог
животът вдъхнал е у мен.
Раждам се в света
от Него окрилен.
Път земен, стръмен ме очаква,
по него всеки тук се качва.
Да сътворя в дома си
храм неръкотворен.
Такъв като при Отца ми
вече сторен,
И тъй да се върна осъзнат,
за Слава Божия
Дух богат...

СЪДЪРЖАНИЕ

<i>1. Идване от Космоса</i>	11
<i>1.1 Майка, Баща, Син</i>	16
<i>1.2 Клони на Любовта</i>	27
<i>2. Зачеване. Безплодие. Помятане</i>	30
<i>3. Бременност. Предродово възпитание</i>	36
<i>4. Раждане</i>	47
<i>4.1 Полът на детето</i>	60
<i>4.2 Грижи – кърмене, хранене, къпане и др.</i>	61
<i>5. Родители – деца</i>	68
<i>5.1 Кармичен закон</i>	72
<i>5.2 Възпитание на децата</i>	74
<i>6. Ролята на жената и нейното духовно развитие</i> ..	83
<i>7. Библиография</i>	87
<i>8. Повече информация по темата</i>	90

1. ИДВАНЕ ОТ КОСМОСА.

Когато говорим за човешкото съзнание, разбираме онзи първоначален център, от който човек е излязъл, дето човек е бил свободен. Като слязъл в материалния свят, той изгубил своето знание, вследствие на което се е заробил в окръжавашата среда. Някои от вас са забравили от къде идат. Вие не помните. Когато сте били в утробата на майка си, помен нямате от това, а преди да дойдете там, където сте били, също не помните. Но, ако се хвърли малко светлина във вашето съзнание, вие ще си спомните пътя, по който сте дошли. Ще ви дам една теория за изясняване. Окултистите казват, че когато едно същество, един център в невидимия свят, едно съзнание пожелае да слезе на земята, понеже някои същества имат една необходима нужда да слязат на земята да работят, тогава две възвишени същества вземат тази душа - ние говорим по човешки - ще я пренесат около земята, като направят три кръга. Земята има 12 врати, през които може да се влиза. Тези врати трябва да ги намериш отворени. Там чакат ангели. След това ще намерят бащата и майката, от които ще вземат нужната материя и ще ги помолят да отгледат тази душа. След това те ще пратят своето благословение отгоре. /1;8-9/

В пространството, през което минават душите, има един кръг обширен, но твърд. Този кръг има 12 врати. Когато

някоя душа трябва да слезе на земята, духовете, които я носят, обикалят земята три пъти, докато най-после минат през една от 12-те врати. Всяка врата определя пътя, по който човек ще върви, като слезе на земята. Важно е, значи през коя от тия 12 врати ще мине човек. От голямо значение за човека е вратата, през която ще мине неговата душа. Ако по погрешка мине през вратата на животинското царство, той ще се въплати в някаква животинска форма... Ето защо, и като слиза на земята, и като се качва на небето, човек трябва да бъде внимателен, да прочете надписа на вратата. Хване ли погрешния път, цял живот ще плаща погрешката си. /19;222-223/

Не е възможно да дойдете по свое желание на земята, и да не обичате никого. /1;12/

Всеки човек е дошъл на земята под чуждо име. Той не носи своето истинско име, което отговаря на неговото първично естество. /20;8/

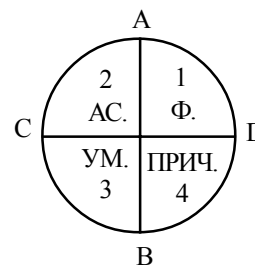
Законите на Божествения свят абсолютно не позволяват на жената да се ожени за мъж, когото не обича. Законите на Божествения свят не позволяват и на мъжа да се жени за жена, която не обича. Тия закони не позволяват на майката да роди дете, което тя не е обичала преди зачеването му. И на детето не се позволява да се роди, ако не е обичало майка си, преди да дойде на земята. Това са максими, които трябва да имате предвид. /54;387/

Нито един баща досега не е оправил сина си, нито една майка не е оправила дъщеря си. Научно казано, единствения начин, по който можеш да оправши сина си е да започнеш възпитанието му преди да е дошъл на този свят. Той трябва да ти е писал най-малко десет години преди да е дошъл на земята. Ти да си получил писмо, да си се разговарял с него. Да си му разказвал как седят работите тук... Онези души,

които идат на земята, това е осиновяване. Вземаш едно чужно дете, осиновяваш го, казваш, че си му баща, и майката мисли, че е родила нещо. /1;76/

Всички души, колкото и да са напреднали и свършени, от време на време, имат нужда да слязат в материалния свят, да почерпят от него такива материали и сили, каквито от другите светове не могат да придобият. Това се отнася не само за земята, но и за всички останали материални светове, защото те са се намирали под един и същ закон. Значи, всички същества, били те напреднали или не, трябва да минат през материалните светове. Едни от тях помнят, отде идат, а други не помнят. Обикновените хора на земята не помнят нищо от предишното си съществуване. Някой казва, че му се открило нещо от миналото. Възможно е, но всичко това е много малко... На човека е необходимо да му се открие онази вътрешна дарба в съзнанието му, чрез която да си спомни в подробности пътя, по който трябва да се върне. Само по този начин той ще разбере вътрешната връзка на живота и ще може да се поучи от него. /2;36-37/

Със слизането си на земята, човешката душа влиза в прикосновение с Божия Дух, както майката влиза в съприкосновение с детето си. За детето майката представя Божия Дух. /77;299/

Ако мислите, че целият живот се изразява само във физическото тяло, може да попаднете в една погрешка. 1-ва четвърт - първите 7 години от живота и се занимава с физическото тяло;

2-ра четвърт - вторите 7 години от живота, т.е. от 7 до 14 г. и се занимава с астралното тяло;

3-та четвърт - от 14 до 21 г. и се занимава с мозъка;
4-та четвърт - от 21 до 28 г. и се занимава с причинното тяло.

След това пак се повтаря същият процес. Тъй щото на всеки 7 години енергиите в човека се трансформират. При това, тия 7 години пак имат подразделения по месеци.

/21;30л.,17/

Детето расте първо физически. Щом намалява физическото растене, чувствата започват да се проявяват, а след тях – мислите. /36;136/

От раждането до седмата година човек е във физическия свят, развива предимно физическите си сили – тялото си. Тогава той се учи да ходи, тогава развива волята си. През този период детето е много активно. Имайте предвид тази активност на детето и се съобразявайте с нея. От 7-та до 14-та година детето е в духовния свят – развива предимно сърцето си, чувствата. Тогава детето е най-чувствително. Съобразявайте се с тази чувствителност и я използвайте при възпитанието. От 14 до 21 години детето е в умствения, идейния свят, т.е. развива предимно ума си и идейния живот. Тогава разцъфтява логичното мислене. /77;374/

Момичетата около 14-годишната си възраст минават през известни болезнени състояния и във всички преходни периоди човек прекарва болезнени състояния, а именно: от 2 до 7-годишна възраст, от 7 до 14, от 15 до 21, от 22 до 28, от 28 до 35 и т.н. Във всеки преходен период хората минават през болезнени състояния и после идват до известни просветления. /69;21/

Помните ли времето, когато сте минали през минералното царство? На минералите е написано името на висши същества – на херувими и серафими. Помните ли времето, когато сте минали през растителното царство? На

растенията е написан животът на ангелите. Помните ли времето, когато сте минали през животинското царство? Там е написан животът на архангелите. Това е еволюция. И в сегашната епоха, която съществува от 18 милиона години, се пише Божественият живот от милиони същества. На всеки един милион години се пише по един Божествен лист. Значи, тази написана книга има 18 листа. Велико нещо се крие в тази книга – животът на ангелите, архангелите, херувимите и серафимите. Душата е велика свещена книга, в която е написана историята на нейния живот. Майка, която ражда детето си с любов, трябва да отвори книгата на Божествения живот, да види какво е написано в нея, да знае произхождението на нейното дете, да познава неговото минало. Като го погледне, тя казва: моето ангелче! Да, но тя не знае неговия произход. В бъдеще, когато младите родят старите, за пръв път те ще отворят тази Божествена книга и ще четат по нея. /55;147/

Човек дохожда много пъти на земята, а не само един път. – Колко пъти дохожда? – Колкото пъти иска – от него зависи. Обикновеният човек се преражда на всеки 45 години. Ако той слиза на земята да се учи, разумните същества му определят в кое семейство да се роди. Той няма свободен избор. Ако човек идва на земята съзнателно, да помага на хората, той има свободен избор, да се роди дете иска. Колкото по-напреднал е човек в развитието си, толкова по-голяма свобода има при слизането си на земята. Гениалните хора и светиите идат рядко на земята, когато човечеството отбелязва епоха в своя живот. Великите Учители идат на земята през всеки две хиляди години. Те внасят голямо преобразование в човешкия живот.

/56;314-315/

Ако материята произвежда живота, то тя не е мъртва,

защото мъртвото не може да произвежда живо. Светлината от светлина излиза. Една майка ражда едно дете и ние казваме, че го е създала. Не. Зародишът на това дете е съществувал милиони години преди майката да го е родила.

/69;10/

Ние не сме дошли още до положението да разбираме какво е отношението на една майка към дъщеря ѝ, или отношението на бащата към сина. Най-първо бащата още не ти е истински баща. Ако се приеме теорията на прераждането, ти досега най-малко си имал 20 бащи, във всяко прераждане имаш по един нов баща. Питам: кой ти е баща? Не е един, не са двама, не са трима. Там има бащи, бащи... Един е бащата в света. Душите са излезли всички от Бога. Истинският баща е Той. Всички ония, които са се възплестили в материята, за да се образуват нашите тела, те са помощници, те са съработници на Бога, които играят ролята на бащи. /77;294/

1.1 МАЙКА, БАЩА, СИН.

Когато създаде първия човек, Бог го постави в райската градина, да живее между растенията и животните, като техен господар, и да ги изучава. Той скри жената в Адама, да не би, като излезе вън от него, да направи някаква пакост. Но Адам не се задоволи от това. Той пожела да има другарка, както всички животни, и Бог задоволи желанието му. Той извади жената от него и я нарече Ева. Красива беше другарката на Адама. Когато магарето видяло за първи път Ева, извикало от захлас и удивление. Много красива била Ева. Със своето извикване магарето искало да предупреди

господаря си, да бъде внимателен с Ева, да не стане причина, да направи тя някаква пакост. Същевременно магарето виждало някакъв недостатък в мъжа. От този момент Ева намразила магарето и карала Адама да го бие. Тази е причината, поради която и до днес още магарето реве. Със своя рев, то иска да каже на хората, че всеки, който казва истината, ще бъде бит. /3;15/

Сегашните философи и мъдреци трябва да изправят отношенията си към жената. Повечето философи, учени, поети казват, че мозъкът на жената тежал по-малко от този на мъжа. Че чувствата ѝ били неустойчиви, че тя била глупава и т.н. Чудно нещо! Жената ражда деца, с които поддържа цялото човечество, а въпреки това я считат подлостояща и по-глупава от мъжа. За да имате ясна представа за жената, вие не трябва да я разглеждате отделно, като единица, но я разглеждайте като същина, в нейната целокупност. Мощно, велико нещо е жената в природата. Извадите ли женския принцип от живота, веднага ще дойде смъртта. Женският елемент, или женският принцип е носител на живота. Този елемент е влязъл в Битието още при създаването му. Значи, жената е влязла в живота още в момента, когато е започнал да се проявява. От този момент тя е влязла и във всички живи същества, от най-малките до човека. Като знаете това, не отделяйте жената от живота, т.е. любовта от живота. Жената символизира любовта. Днес ние виждаме жената в изопачена форма. С изопачаването на човешкия живот се изопачила и жената. Днес, под понятието жена, разбираме нещо съвършено различно от първоначалното понятие.

В същност, под понятието жена, разбираме същество, което може да роди най-красивата форма; същество, което може да произведе най-голямата сила; същество, което

може да изяви най-великата интелигентност. След всичко това, слушате някои хора да казват, че не искат да бъдат жени. . . Под думата “жена” аз разбирам непроявената любов, която днес е в състояние на дете, в поцес на развитие. Под думата “мъж”, разбирам проявената любов, която се намира вече в своята възможност. С други думи казано: жената е любовта в своето детинско състояние; мъжът е мъдростта, т.е. старият, мъдър човек. Детето носи в себе си своите заложби, които ще дадат резултат в бъдеще. Майката и бащата са проводници на тия заложби, които детето крие в себе си. Сами по себе си майката и бащата не са онази майка и онзи баща, които създават нещата. Те само раждат, а друг създава и твори. /3;15-16/

Родителите нито създават, нито притежават децата – те са само проводници, канали, чрез които трябва да се роди една душа. Те само му дават път да дойде на земята. /72;122/

Какво представя животът? Животът не е нищо друго, освен първата девица, родена от Бога. Който разбира живота, той е девицата, родена от Бога. Който не разбира живота, той е мъж или жена. Някой казва, че е добре да се ожени, да има жена. Жената пък казва, че е добре да се омъжи, да има мъж. Това са ограничени схващания. Добре е човек да се ожени или омъжи, за да има другарка или другар, с които да сподели радостите и скърбите в живота си. Тъй щото, мислите ли за живота, гледайте на него, като на чиста девица, родена от Бога. Мъжът пък е израз на любовта към девицата, която във всички случаи си остава девица. И като се ожени тя пак девица остава. Ако след женитбата си момата не остане девица, тя не е разбрала смисъла на живота, нито е разбрала женитбата. Майката обаче, представя друго нещо. Тя е служителка на природата и всякога си остава девствена. Понятието “жена”

подразбира наложница на мъжа. Докато младите моми и момци мислят, че като се оженият стават мъже и жени, те са на крив път. Това не е никакво венчаване, никаква женитба. Първото венчаване става в рая. Когато Адам видя Ева, извика: “Тази е плът от плътта ми и кост от костта ми!” Щом помисли така, Адам направи първата погрешка. Той не погледна на Ева като на Божие творение, дошла при него като другарка, но като на своя собственост. Какво означава думата “Ева”? Думата “Ева” означава дъщеря на Йехова, на Бога.

Днес всички хора поддържат мисълта, че Ева е произлязла от ребрата на Адама. Това е детинско схващане. Бог е извадил две ребра от Адама, като материал за създаване на жената. Това не значи, че Ева е излязла от ребрата на Адама. /3;43/

Жената е последното творение на Господа. Всяко последно творение е по-високо от предидущите. Бог направи растенията и животните преди човека. Човекът стои по-високо от растенията и животните. На същото основание Ева стои по-високо от мъжа /Адама/. Бог вдъхна на Адама жива душа, а на Ева интелигентност. Когато се казва, че жената е само женствена, но не интелигентна - не е право. Жената е по-интелигентна от мъжа. Той е силен, може да се бори, но в него няма голяма философия. Казват, че мъжът е гениален, учен. Помнете: Гений, велик човек не може да се роди от глупава и проста майка. Бащата може да е посредствен човек, но майката трябва да бъде умна и интелигентна. Това показва, че бащата по-мъчно предава своята интелигентност на децата от майката. Като се събере интелигентността на двамата, ще се създаде нещо по-добро.

/22;176-177/

За да направи човека, на Бога са отишли хиляди години,

докато намери червената пръст, от която го е създал. Казват, че човек е направен от специфична червена пръст. Вторият човек бил направен от такава червена пръст, в която после Бог вдъхнал дихание на живот. Но видял после, че тази пръст имала някакви недостатъци, не била много чиста. После пак взел бяла пръст. Това са ребрата на човека, от които направил жената. Значи мъжът е направен от червена пръст, затова се сърди. Жената с бяла пръст, затова пък тя се страхува. Червеният цвят е цвят на живота, а белият - цвят на чистотата. Жената разбрала това нещо криво и мъжът го разбрал криво, и затова работата не върви както трябва... Майката трябва да предаде на детето си чистотата на ума, а бащата трябва да предаде онзи велик импулс за живот, да оценява великите блага на живота. /4;476/

Искаш да влезеш в един семеен живот, искаш да станеш баща. Ти, като станеш баща, ще идеш при Бога, Той ще ти даде един дял. Мъжът като иде при Бога, Бог му дава един дял, едно женско страдание. Майката като иде при Господа, дава й един дял - едно мъжко страдание. Тъй щото бащата донася женските, а жената донася мъжките...

Мъжът донесе любовта. Дял му се даде Любовта. Да се яви любовта, дреха трябва на тази любов, явява се животът. Когато майката иде при Господа, иде на земята мъдростта, знанието. Следователно жените не са носители на любовта. Те отхранват любовта, а те носят мъдростта. Мъжете не са носители на мъдростта, носят любовта. /58;97/

Първата заповед е да възлюбиш Господа Бога. Господ е бащата. Втората заповед е да възлюбиш ближния си. Ближният - това е майката. Ти трябва да помагаш на майката. Ти си Синът. Бащата, Майката, Синът - те са в Единство. Така трябва да се схваща домът... Ние търсим ближния вън, а то е майката, бащата. Те са единствени и са

у тебе. Когато ги потърсиш дълбоко в тебе, ще ги намериш. /1;215/

Първите елементи, с които детето се запознава, това са неговите майка и баща. Дете, което не е кърмено от майка си и което не е чувало гласа на баща си, е лишено от най-благоприятните условия на живота. Майката предава мекота на сърцето, а бащата - светлина на ума и сила на волята. Без майка детето би било твърдо, като камък, а без баща, то би се намирало в положението на лист, носен от вятъра по всички посоки. Има ли баща, детето ще бъде лист, който се държи здраво и се ползва от неговите блага. Мекото и милостиво сърце на човека се дължи на майката, а знанието и светлината на ума - на бащата. Аз вземам думите баща и майка в техния широк смисъл. /57;288/

Майката и бащата на човека никога не заминават за онзи свят. /64;114/

Никой човек не се ражда произволно... Предполага се, че първият човек е бил създаден в деня на първото равноденствие, когато условията са били благоприятни, хармонични. Ето защо нека всички художници, музиканти, писатели, поети и всички велики учени взимат участие при създаването на човека. Светът се нуждае от нови хора, които да работят за неговото изправяне и повдигане. Това зависи от жената. Тя е вътрешният фактор, който правилно трябва да използва всички външни благоприятни условия. В това отношение на жената майка, на сестрата, на девата трябва да се гледа като на деликатен, благоуханен цвят, който от никаква слана да не се попарва.

За да се повдигне жената, преди всичко тя трябва да обикне Бога, своя създател. Възпита ли се в тази насока, тя ще помогне за повдигането на човечеството. Само тя е в състояние да роди новия Адам и новата Ева. /5;137-138/

Кога един човек се нарича баща и кога майка? Бащата трябва да мине през един етап - да се откаже от своя егоизъм. Някой иска да живее само за себе си, не иска да има разпавия с хората. За да бъде баща човек трябва да роди един син и една дъщеря. Ако не може да роди син и дъщеря, той не е баща. Оная майка, която не може да роди син и дъщеря - не е майка. Първо ще родиш син в Божествения свят, там ще го намериш. После ще го родиш в ангелския свят, между ангелите и най-после ще го родиш на земята, между хората. Най-голямото благо на бащата е да го обичат синът и дъщерята. И най-голямото благо за сина и дъщерята е майката и бащата да ги обичат. /45;28/

Децата се узаконяват по причина на Любовта на майката и бащата към тях. Всяко дете, което не е родено по Любов, се счита за незаконнородено. Вън от Любовта нещата са незаконни. /6;80/

Между Любовта и Милосърдието съществува тясна връзка. Ако Любовта не се прояви между майката и бащата, детето не може да се роди. Обаче, щом се роди детето, Милосърдието слиза отгоре и започва да се грижи за него. Ако Милосърдието не поеме детето в пелените си, то ще умре. /37;229/

Всяка неестествена мисъл, която може да се вмъкне в твоя ум, всяко неестествено желание, което може да се вмъкне в твоето сърце, всяка неестествена постъпка, която може да се вмъкне в твоята воля, ще предизвикат противоречие или в първото поколение, или във второто, или в третото, а може би и след 25 поколения. Всяко едно противоречие трябва да се ликвидира в четвъртото поколение. Природата не оставя противоречията да съществуват дълго време. Оставя ги най-много от четвърто до девето поколение. От деветото нататък повече не може

де ги остави. /1;262-263/

Всички гениални хора в света са приели един подтик отвън, който им е помогнал да се развият техните дарби. Първите подтици - най-големи и най-малки, дават майката и бащата. На второ място иде учителят, на трето - обществото. Това са все фактори... Бащата трябва да внесе известна сила в човека, майката да даде направление на енергиите. Ти ще познаеш майка си и баща си. Майка може да ти бъде тази, която ще развие твоите дарби и ще те направи доволен. Баща е онзи, който може да те вдъхнови, който може да те повдигне. Всеки, който те ограничава, не ти е нито баща, нито майка. Така разбирам аз майката и бащата. /1;296/

Жените са по-умни от мъжете, защото са по-стари; затова, именно, провидението им е поверило отглеждането на децата. На мъжете, като на млади, не е поверена тази работа. /63;22/

Хиляди и милиони хора се раждат и умират, но света още не е оправен. Днес в семействата майката и бащата играят важна роля. В бъдеще само майката ще играе роля в семейството, а бащата ще бъде далеч някъде. С други думи казано: Майката ще работи отвън, а бащата - отвътре, а детето ще бъде между тях. Днес майката е отвън, бащата - отвън, детето - отвън и животът не върви хармонично.

/3;21-22/

Ако майката и бащата не внесат в душата на детето свещен образ на Бога, те не са изпълнили своето предназначение както трябва. Децата трябва да запазят в душата си свещен образ за майка си и за баща си, като заместници на Бога.

Каквото и да прави, човек не може да се освободи от майка си и от баща си. Те съществуват в самия него. Майката

символизира Любовта, а бащата – Мъдростта. /20;165/

Бащата и майката играят роля на ума и сърцето. Майката е много близка на детето. Отначало тя се вика, първо тя е на сцената, най-близката, но когато тя не може да помогне, то почва да вика и другите – значи има тил още навътре. Божествената идея почва да минава през своите граници или се реализира у майката, бащата, брата, сестрата и най-после се изявява у Бога – причината на всичко. Сега, ако намирате, че този ред на нещата малко варира, то зависи от това дали детето е момче или момиче, защото и момчетата викат, но те имат друго нареждане. Когато малките деца викат, понеже умът им не взема участие, у тях тия прояви са естествени. Затова човек най-първо уповава на това, което е нежно, след това на това, което е силно. Първо на това, от което има облага, и после на това, което е стабилно. Майката е това, което е стабилно, което дава, а бащата е това, което донася. И братът е сестрата в духовния свят, това са възможности. Те представляват Божествените възможности, а бащата и майката представляват Божественото реализиране на нещата...

Любовта на майката е магнетична, на бащата електрична. Нежността идва от магнетизма, а силата на бащата иде от електричеството. Целувката на майката е нежна, магнетична, на бащата – силна, електрична, на брата е благородна, на сестрата – чиста...

Тъй че идеите за баща, майка, брат, сестра влизат в процесите на природата. Някой казва: “Аз не искам да бъда майка”. Той не разбира идеята. Ами че той трябва да е нежен – това е идеята за майката. Друг казва: “Не искам да бъда баща.” Ами че ти трябва да бъдеш силен, за да можеш да се проявиш. Тогава братът казва, че трябва да има разширение на силата си. Силата трябва да има място и пространство,

в което да се прояви. Затуй бащата се проявява в своя син, защото силата, това е една възможност за разширение. Братът, това е проявеният живот. Синът расте, бащата жертва всичко за него. А сестрата или дъщерята представляват възможностите на майката, т.е. проявлението на майката е дъщерята. Братът и сестрата – това са възможности. На физическото поле бащата и майката са израз на брата и сестрата – проявеният живот.

/51;125-126-127/

За да разберем живота, ние трябва да започнем от дома. Майката и бащата създават законите в дома. /23;23/

Под думата “дом” всякога разбираме нещо идейно. На земята най-възвишеното, най-идейното, това е домът. Следователно домът, туй възвишеното, трябва да бъде съграден разумно на земята. Основата на дома са майката и бащата, стените на този дом са децата, а покривът, керемидите и другите неща са всички ваши приятели, които ви съчувстват. За да се съгради домът, човек най-първо трябва да вярва в разумното в света. /77;288/

Детето е противоположния принцип на бащата и майката. То е отражение на онова, което се крие в душата на майката и бащата. Детето отразява и двамата до известна степен. /77;290/

Децата са носители на Истината. Знайте, че ако искате да разберете Истината, само вашите деца могат да ви я разправят; ако искате да научите смириенето, само вашите деца ще ви кажат какво нещо е смириенето. /77;305/

Бащата и майката не създават синовете и дъщерите си, но те представляват само условия за тяхното проявяване. Според развитието си синът и дъщерята ще избират родителите си. /67;266/

В семейството си пък, бащата ще поставите на мястото

на слънцето, майката - на мястото на луната, а себе си – на мястото на земята. Значи, положението на детето зависи от отношенията, които имат слънцето и луната към него.

Ако бащата не благоволи към детето, майката сама нищо не може да направи. Отношенията на детето към бащата трябва да бъдат разумни, а към майката – любовни... За да бъде синът добре поставен между родителите си, той трябва да поставя майка си и баща си на първо място, а себе си след тях. Ако постави себе си на първо място, той непременно ще бъде бит. /38;87-88/

Аз искам жените на новото учение да бъдат идеални; искам всяка жена да бъде спретната, смела и решителна в проявата на своите добродетели. Искам жената да бъде умна, съобразителна, да схваща добре нещата и пред никаква мъчнотия да не се колебае. Желая всяка жена от новата култура да се отличава по нещо: по вървежа си, да има нещо пластично в нея, да бъде подвижна; дете минава, всички да казват за нея: Ето една благородна жена, сърце има тя. Ако я срещне мъж, който отива да пие или да върши престъпление, да каже: Отказвам се от лошото си намерение. Не искам да върша повече престъпления. Искам жената да бъде изповедник на мъжа, да го погледне строго и да каже: Пътят, по който си тръгнал не е прав. Не ми харесва този път! Ела с нас в пътя на любовта...

Жената на новата култура трябва да възпитава децата си преди да се родят, още като са в утробата. Тя трябва да каже на сина си: Синко, като излезеш на бял свят, в лицето на майка си, на сестра си и на жена си ще виждаш Божието лице. Ще гледаш на тях с благоговение, няма да допускаш никакви лоши мисли и чувства. /55;15-16/

Ако произнесете името на майка си без любов, тази дума “майка” е вече без съдържание и смисъл, вследствие на което

тя произвежда в мислите и в чувствата на човека известна дисхармония. /39;63-64/

За Духа е важно да се прояви, да носи силите си към нещо. Какво ще бъде това нещо, за него не е важно. Майката отправя мисълта си към своето дете; ученият към книгата; поетът – към перото; художникът към четката. Различието се заключава само в начина, по който Духът се изявява.

/24;170/

В един дом, ако няма деца, нито бащата е баща, нито майката – майка. /69;201/

1.2 КЛОНИ НА ЛЮБОВТА

Майчината любов представя корените на живота, а братската и сестринската - клоните.

Божествената Любов представя плодовете на Дървото на Живота. От корените на майчината любов, от клоните на братската и сестринската любов произлизат плодовете на Божествената Любов. От тези плодове, именно, бъдещите хора ще се хранят и ще придобият безсмъртие. Тези плодове ще бъдат носители на новия живот. Дето да отидете по света, навсякъде ще срещнете хора на новия живот. Тези хора се отличават по меката и приятна светлина, която излиза от очите им. Ние наричаме новите хора “братя и сестри на човечеството”, носители на Божественото начало в себе си...

В какво се заключава новата религия? Първият член на новата религия гласи: Аз вярвам, че любовта на майка ми и на баща ми са корените на дървото на великия живот – животът на любовта. Вторият член гласи: Аз вярвам, че

любовта на сестра ми и на брат ми са клони на дървото на великия живот – живота на любовта. Третият член гласи: Аз вярвам, че Божествената любов е плодът на дървото на великия живот. Всичко, което излиза от моя ум и от моето сърце, се превръща в плодове на любовта. Който яде от тези плодове, той придобива безсмъртие. /57;398-399/

Майката иска да роди дете, за да се осмисли животът ѝ. Значи, липсва нещо на майката, затова тя иска дете. Питам: ще дойде ли ден, когато майката няма да иска деца? Затова е неразрешен въпрос, който за дълго време още ще остане в това положение. Затова, ние казваме: В света съществува само един Бог, и всички богове са излезли от Него. В света съществува само една майка, и всички майки са излезли от нея. /2;79/

Даже и майката, като ражда, пак си казва: Дано това дете ме гледа на стари години. Всички майки не мислят така, но и те се изкушават, и те очакват от децата си. Малко хора се ръководят от една свещена идея в живота си. Нови хора са нужни сега, с нови разбирания. Светът се нуждае от нови майки и нови бащи, които да се жертват от любов. Живеят ли по стария начин, и родителите, и децата ще се разочароват. /3;264/

Под думата “сърце” някои разбират жена, други майка, трети дева. Тези три понятия представляват степени на развитието на сърцето. Най-долното положение на сърцето представя жената, а най-горното - девата. Девата е целта, майката представя условията, средствата за постигането на целта, а жената е постижението. /5;136/

Засега Природата иска да направи жената работница, да я извади, да я направи майка, а майката е врата за любовта. Друга една фаза ще настане след майката: майката трябва да стане девица. То е едно високо състояние - да е

абсолютно свободна. Щом е майка, тя има свободни отношения към сина и дъщерята. Щом е майка, тя има отношение към всички умствено, духовно. Това е майката. Майката трябва да се освободи от всички тия връзки, да стане свободна, естествена. И които имат отношение, да са доволни от нея. Ако майката след като стане майка нищо не е припечелила, де е майчинството? /5;240/

Като говорим за любовта, ние се спираме върху най-чистата любов – майчината. Тя служи като филтър. Също така чиста любов е и бащината. И тя служи като филтър. Чиста любов е още любовта на брата и на сестрата. И тяхната любов служи като филтър. Майката, бащата, братът и сестрата представят полета през които минава любовта. Обаче, това което майката предава със своята любов, бащата не може да го предаде; и това, което бащата предава със своята любов, майката не може да го предаде. Това, което братът предава със своята любов, сестрата не може да го предаде; това пък, което сестрата предава със своята любов, братът не може да го предаде. Значи, в любовта на майката има нещо специфично, което липсва в любовта на бащата, на брата и на сестрата. За да се изяви в своята пълнота, любовта трябва да мине през четири различни полета. През всяка среда тя предава нещо специфично... За да разберете любовта, вие трябва да сте я получили от четири различни среди: от майката, от бащата, от брата и от сестрата.

/25;170-171/

В какво седи любовта?... Аз мога да те нахраня, но любовта не е в нахранването; мога да те напоя, но любовта не е в напояването; мога да те облека, но любовта не е в обличането; мога да ти дам знания, но любовта не е в знанията. Всички блага мога да ти дам, но любовта не е вътре в тези блага. И ние съвременните хора се

заблуждаваме. Майката, като храни детето си, мисли, че туй дете един ден ще я гледа, но туй дете не е в това тяло. То се проявява в тялото, но туй тяло ще се измени. В туй тяло има една разумна душа. Ако майката може да влезе в интимна връзка с душата на детето си, туй дете ще я разбере.

/77;345-346/

2. ЗАЧЕВАНЕ. БЕЗПЛОДИЕ. ПОМЯТАНЕ

Овчарят знае кога трябва да заченат овците му, а човек не знае кога трябва да се зачене някое дете. Той казва: "Не е важно кога е заченато детето; важно е да се роди то - може и на време, и без време, когато Бог даде." Бог дава всичко, но ти трябва да спазваш благоприятните условия за зачеването и раждането на детето. /7;200/

Животът произтича от любовта, но сам той не е любов. Любовта дава възможност на живота да се прояви. Например, майката е условие за раждането на детето, но то не дава условия на майката да живее. Майката казва на детето си: Знаеш ли, че аз те създадох? Това отчасти е вярно. Ако зидарят каже, че е направил къщата ми, това отчасти е вярно. Като зидар, той само е наредил камъните, но не ги е създал. Тялото е едно нещо, а човек, като същина, като реалност, е друго нещо. Човек има особен произход. Следователно, родителите създават тялото на своето дете, но същността на детето е създадена от друг, по-висок източник. /26;162/

Всяка майка, като зачене едно дете, мъжко или женско, да каже: "Дъще, синко, аз искам да живееш в бъдеще в закона на Любовта и да представляваш нейната пълнота". Тъй ако

каже, тя ще има дъщеря или син герой, които ще живеят в закона на Любовта. Всяка майка трябва да внушава това на децата си. /47;201/

В бъдеще условията за жените трябва да се изменят. Жени, които зачеват, трябва да са при най-добри условия, а също и условията на децата трябва да се видоизменят и то не механически да започнем, а по онзи закон, който действа в живата природа. /47;202/

"Всяка пръчка, която не пребъдва на лозата, отрязва се и се изхвърля в огъня." Същият стих се отнася и за детето, което е в утробата на майка си. Ако не е свързано с майка си и не се храни от нея, майката ще го пометне. Тя помята детето, защото е неспособно да използва живота. Ако майката пожелае да пометне детето си, това показва, че тя го разбира, съзнава неговата неспособност за живот. Следователно, всяко заченато дете, от което майката не е доволна, не може да стане велик човек. Великият човек се зачева в момент, когато майката е изпълнена с любов, със светли мисли и благородни чувства. През времето на своята бременност, тя е пазила детето си като зеницата на своето око. През това време и бащата е бил изпълнен с любов и светлина. Така родено, детето може да се уподоби на лозова пръчка, която принася много плод. /7;55/

И тъй Любовта отгоре и Любовта отдолу трябва да се срещнат. Дето се кръстосват енергиите на двата източника, там се образува животът. Когато енергиите от двата източника не се срещнат в един фокус в момъка и момата, те стават бездетни. Когато тия енергии се срещнат в общ фокус, те имат дете. При това колкото по-близо са до фокуса, толкова по-добри са децата; колкото по-далеч са от фокуса, толкова по-лоши са децата. Школа е нужна по тия въпроси.

/46;91-92/

Ще бъдеш млад, само ако родителите ти са били млади, ако желанията ти са пълни с живот. Когато са те зачевали те са мислили по какъв начин да те пометнат. Можеш ли тогава да бъдеш млад? Твоите мисли и желания ще бъдат твърди, като тези на родителите ти. И каквато работа започнеш, ще я пометнеш, няма да я свършиш до край. И в края на краищата казваш: Такава е моята съдба. - Майка ти, баща ти са определили твоята съдба. Днес от теб се искат гигантски усилия, да измениш своята съдба. Ако приемеш Божествените мисли като основа на своя живот, тогава ще се освободиш от лошите, наследствени качества на своите родители, както и на своите деди и прадеди. /27;134-135/

Коя е причината за недоволството на сина от родителите? Във времето, когато синът се е създавал, или бащата, или майката са гледали навън, към друг мъж или жена. Значи други неизвестни са взели участие в създаването на сина. Тези неизвестни пречат на сина да бъде доволен от родителите си.

Следователно, когато между родителите има известно противоречие, това се отразява на децата... Изкуство е мъжът като види красива жена, да не я пожелава; и жената, като види красив мъж, да не го пожелава, да го остави свободен. Докато желаеш чуждото, всякога синът ти ще бъде недоволен от тебе. Тази е скритата причина за противоречията в дома. /27;94/

Дете ли ще се ражда, човек пак трябва да избира благоприятен момент на неговото зачеване. Когато едно дете се зачене в момент на светлината, то ще носи в себе си благоприятни условия и възможности. Зачене ли се в момент на тъмнината, това дете ще носи в себе си неблагоприятни условия и възможности. /20;108/

Ако едно дете е заченато в момент, когато живакът в

термометъра се е изкачвал, в характера на това дете ще има възход. То ще е любвеобилно, с открита душа. Ако пък е заченато в момент, когато живакът в термометъра е спаднал, то ще бъде студено, затворено, хладнокръвно – ще минава за философ. Това е научен факт, за доказването на който се изискват ред наблюдения. Как ще се докаже факта, че баща и син, които са родени в един и същ град, имат нещо общо в характера си? За да се докаже този факт, вие трябва да изучавате характерите на бащата и на сина и да видите дали си приличат. Ако си приличат, да разберете на какво се дължи приликата. Не само това, но ако бащата и синът са заченати в момент, когато живакът в термометъра се е изкачвал, и двамата ще имат едно и също количество калории топлина и еднакъв род енергии. /20;37/

Когато се зачене, човек трябва да се моли, да не го пометне майка му, но да го роди благополучно. /28;33/

Всяко нещо, което не ражда, не образува плод или зародиш в себе си, е грях. Една жена, която сводничи, блудства, без да ражда, прави грях. Зачатието изкупва греха. Всяко действие, което не носи живот в себе си, е престъпно прехосване на божествена енергия. /67;15/

Ако детето се зачене при неблагоприятни условия, то не може да живее дълго. /68;86/

Майката се намирала в едно тревожно състояние и така заченала своето дете. С това тя спъва развитието на неговия разум. Ако у нея са минавали най-мрачните мисли – да се самоубие, или това да направи, онова да направи, туй дете ще се роди като един идиот или като един престъпник. Поне така показват научните данни. Но ако майката се намирала в едно светло настроение на духа, ако сърцето ѝ било изпълнено с любов и се е занимавала с най-възвишените идеи, то като се роди туй дете, ще носи тази интелигентност,

този подтик, който майката е вляла в душата му. /77;298/

От чистата или нечистата материя, с която майката разполага, зависи какво дете ще се роди – светия или престъпник. В процеса на зачеването на детето, Божественото още не присъства – това е нисш процес. Божественото иде отпосле, след раждането на детето когато то се диференцира – като материя и дух. Докато е само материя в него няма нищо възвишено. /77;298-299/

В бъдеще, когато жените зачеват, трябва да внушават на детето си мисълта, че човек не живее само за кухни и дюкяни. /8;82-83/

Когато в един дом се раждат престъпни деца, как ще изясните това? Ще искате да обвините Бога ли? Не. Когато това дете се е зачевало, майката и бащата са били в областта на безлюбието. Следователно и резултатът е такъв. И обратно: ако вземете една фамилия, даже и недобра, дете майката и бащата са престъпници, но при съчетанието за един момент само са били в любовно състояние, тогава може да се роди едно дете ангел. Тези родители са само условие за неговото дохождане, а то всъщност се ражда от друго място. /5;147/

Ако майката и бащата са свети хора, как са родили престъпници? Това е несъвместимо. Вълчицата ражда вълче, овцата ражда агне. Подобното подобно ражда. Това е природен закон, в който няма никакво изключение. Ще кажете, че родителите са добри, а детето излязло лошо, метнало се на дядо си. Не, жено, признай си истината, че когато си заченала това дете, правдата не е била в сърцето ти, истината не е била в ума ти, а светостта не е била във волята ти. И бащата трябва да си признае истината. Ето защо, момъкът и момата преди да родят, трябва да вложат правдата, истината и светостта в себе си. Само така ще

родят добри деца и в дома им ще цари радост и веселие.

/77;341/

Момъкът като обикне момата, става баща; момата като обикне момъка - става майка. Казват тогава, че се оженили. Какво ще кажете, ако се оженят и нямат деца? Ще кажете, че не са се обичали. Ако нямат деца казвам, че жената не е обичала мъжа си и мъжът не е обичал жена си. И двамата са безплодни. Всяко дърво, което не ражда, отсича се. При безплодието, при смъртта на децата, вината е била в бащата или в майката. Изучавайте закона на Любовта. Неразбраната Любов е причина за нещастията. /29;87/

Ако мъжът и жената са еднакво дебели, с еднакъв темперамент те не могат да родят деца. За да се роди дете бащата и майката трябва да имат различни темпераменти. Например, ако майката е сангвиничка, с огнен темперамент, бащата трябва да бъде флегматик или обратно - майката флегматична, а бащата - сангвиник. /9;153/

Забелязано е, че когато любовта между двама души е активна, и двамата стават положителни и се отблъскват. Ако са мъж и жена, те остават бездетни. Това е закон на физическия свят. Когато мъжът и жената станат отрицателни, раждат им се деца, но не могат дълго време да живеят. Следователно, в любовта между двама души, единият трябва да бъде положителен, а другият – отрицателен; единият да създава, а другият да гради. Ако и двамата създават, не могат да раждат. /7;97/

Мъже и жени, които ще се женят не трябва да имат еднакъв темперамент. Пръстите и носовете им да са различни. /67;51/

Жена, която ражда, се обновява, става по-умна, а онази, която помята губи силите си и разума си. /67;75/

Жена три пъти пометне ли, свършено е с нея – тя е

изгубена. Може да роди после и десет деца, тя не е жена.
/67;75/

Всяка жена, която е помятала, ще носи последствията на това изваждане до четвърто поколение. Природата не позволява да се нарушават нейните методи и закони. Тя иска изваждането да става на деветия месец, на деветия час, на деветата минута и на деветата секунда. /67;96/

Слабата жена помята. Едно дърво, което не може да издържи плодовете да узреят, има някакъв дефект в него.
/71;17/

Ако на един съвършен му се каже, че трябва да има баща и майка, за да се роди, той ще се чуди. Той знае, че човек сам може да се роди. При сегашните условия на живот е така – човек трябва да има баща и майка, за да се роди. Но съвършеният човек сам себе си ще роди. /69;180-181/

3. БРЕМЕННОСТ. ПРЕДРОДОВО ВЪЗПИТАНИЕ

Преди раждане на децата, даже при тяхното зачатие и през време на техния утробен живот трябва да се тури основа на тяхното възпитание. /66;18-19/

Малкото дете в утробата на майката е кандидат да стане човек. Само че трябва да му се дадат девет месеца приготвяне в утробата на майката. Преди да е бил в това състояние, той е бил в утробата на природата, милиони години е стоял, за да се създаде. А казвате, че Бог е създал човека от пръст, вдъхнал дихание в него, но това дихание е цял процес, условия за да се яви човешкият дух, да му се дадат условия да прогресира. /1;137/

Колко месеца продължава периодът на бременността

за човека? - Девет месеца. През този период зародишът минава през 400 000 форми в утробата на майката, докато се създаде като човек. Освен 400 000 форми, зародишът през тия девет месеца минава и ред други форми, за които сега няма да говоря.

През цялото време на бременността вие можете да изчислите по колко от тия форми се падат на минута, на час, на ден. /62;14-15/

“Ако се не родите изново.” Следователно, ако раждането е важен процес, за който се изискват нови, благоприятни условия, не по-малко важни процеси са зачеването и бременността. През време на своята бременност жената трябва да бъде поставена при най-благоприятни условия: тя трябва да се храни правилно, при добро, хармонично разположение на духа; при това, никога да не яде преди изгрев, както и след залез слънце. Тя трябва да диша дълбоко, да мисли и да чувства право. Понеже в това състояние жената е силно чувствителна и възприемчива, с голямо въображение, и с ближните си, както и тя сама трябва да си създава гледки, занятия и удоволствия най-възвишени. Сутринните й разходки трябва да стават при изгрев, да наблюдава красивите картини на изгряващото слънце; после да се разхожда в градини, дето цъфтят красиви, благоуханни цветя, дето се развиват хубави плодни дървета. Дето животът расте и се развива, там е неговият смисъл. Чистотата, както физическата, така и духовната, е необходимо условие за бременната жена. Де ще намери по-голяма чистота от тази в Природата? За тази цел тя трябва да посещава чисти извори и реки, водите на които да послужат като огледало на нейния живот. Тихите, приятни нощи, с небе осеяно с безброй трептящи звездици също представят незаменими картини за жената, бъдеща

майка.

Казвам: майката трябва да възпитава детето си докато е още в утробата ѝ, а не след раждането. Там детето има всички условия за възприемане, а след раждането си то вече ще иска условия за обработване на възприетото. Ето защо и умственият живот на бременната жена не трябва да се пренебрегва. Най-красивата, изящна литература трябва да бъде нейната умствена храна. Животът на светиите, на великите хора трябва да бъде двигател на нейната мисъл. Красива и възвишена поезия, хубава музика и песни трябва да нарушават от време на време тишината на нейния живот. Спокойствие, тишина са нужни за жената майка, както и за Природата, която в това време върши велик творчески акт - създаването на човека. Искате ли плодът на дървото да бъде добър, създайте му условия и го оставете на Природата. Същото се отнася и за създаването на човека. Добрият, разумният човек се зачева и развива при специални условия. За това се изискват три важни момента: цел, средства и постижения. Всичко това ще се намери в разумната Природа. Сама тя е здраве, красота и чистота. Тя изключва всички болести, всякаква грозота и нечистота.

/5;136-138/

Старите гърци са били по-напреднали от съвременните културни хора. Когато жената била бременна, те я поставяли в обстановка да гледа красиви картини. Значи, за да развива красивото в себе си, човек трябва да гледа красиви неща.

/9;135/

И най-доброто дете, т.е. и най-добрият зародиш, който може да се положи в утробата на една жена, може да се осакати, ако тя се тревожи във време на бременността си. Майката във време на бременността си може да предаде всичките си качества на детето. Ако като бременна тя се

въодушевява от музика, поезия, художество, всичко това тя може да предаде на своето дете. Но и обратното може да стане. Ако през душата на една бременна жена минават емоции на омраза, завист, всички тези чувства пак ще се вложат в нейното дете... Детето не трябва само да се роди, но всичките органи на тялото му трябва добре да се устроят, та като се яви това дете в живота, да могат тези органи да функционират правилно, за да възприемат силите от природата и да работят съгласно божията воля. /75;78/

Първото влияние на човека иде от майката и бащата. Майката влияе на детето си докато е още в утробата ѝ, чрез своите мисли, чувства и постъпки. Не по-малко влияние върху развитието на детето оказва храната на бременната жена, както и тази, която дава на детето си след раждането му. От духовния живот на майката зависи какво ще бъде детето. Майката може да роди обикновен човек, талантлив, гениален или светия. От нейния умствен живот зависи бъдещето на детето. Майка, която не носи отговорност за своя живот, има предвид само само сегашните условия. Тя не мисли за бъдещето, за целокупния живот /56;314/

Срещате едно дете, което заеква. Търсите причината за заекването и не можете да я намерите. Причината се крие в майката. Като бременна в четвъртия или петия месец, тя срещнала една жена, която заеквала. Още като я видяла, образът и говорът ѝ направили силно впечатление, от което дълго време не могла да се освободи. Без да подозира, тя предала този недостатък на детето си. Във време на бременността си, жената е крайно впечатлителна, поради което всички се отразява върху детето. Като знае това, тя трябва да отбягва срещи с хора, които имат физически или психически недостатъци. Особено лесно се предава лъжата. Затова бременната жена трябва да избягва срещи с хора,

които обичат да лъжат. /3;260/

Всяко новородено дете се намира пред неизвестността на своя живот. Когато мине през целия кръг на своя живот, тогава неизвестността става известна. Докато е в утробата на майка си, детето е в пълна неизвестност. То се намира под влиянието на майка си. Щом излезе на бял свят, то влиза в нови условия и заплаква. Плачът означава две състояния: радост и скръб. Когато новороденото дете заплаква, плачът му означава радост. То се радва, че се освобождава от ограничителните условия, в които се е намирало. В утробата на майка си то се намирало между живот и смърт.

/40;24-25/

Девет месеца майката учи детето си в утробата. Преди това още майката и бащата са го възпитавали. Тяхната любов не е нищо друго, освен възпитанието на детето, което ще родят. Ако детето върви по бащина линия, бащата го е възпитавал. В това време детето е давало обещание на бащата, че ще го слуша, ще бъде прилежен ученик, само да му даде условия да дойде на земята. /29;120-121/

Какви ще бъдат очите на детето, това в голяма степен зависи от майката. Тя е художникът, който туря цветовете на детето си. Ако в бременността си майката хареса някои сини очи и постоянно мисли за тях, тя може да създаде такива сини очи на своето дете. Обаче в повечето случаи наследствеността преобладава. И затова ще видите, че очите на детето по цвят са или като тия на майката, или на бащата, или на бабата, или на дядото. /23;112-113/

Какво дете ще роди онази майка, която през всичкото време на своята бременност постоянно се тревожи и безпокои? Детето, което се ражда от такава майка, ще бъде слабо, хилаво, не ще може да издържа на мъчнотиите в живота. /20;237/

Има една вътрешна сила, която свързва хората и преплита живота им. И тъй, в бъдеще, когато ние съзнаем този велик закон, ще разберем, че всички хора трябва да създадат добри условия, за да могат да се избегнат всички съвременни нещастия. И не един път аз съм казвал, че това нещо само майките са в състояние да създадат. Всяка майка, като зачене едно дете, мъжко или женско, да каже: Дъще, синко, аз искам да живееш в бъдеще в закона на Любовта и да представяш нейната пълнота. Тъй ако каже, тя ще има дъщеря или син герои, които ще живеят в закона на Любовта. Всяка майка трябва да внушава това на децата си... Новото поколение ще бъде носител на новите идеи, на Божествената Любов. А тъй както вървим сега, ако се раждаме по този хилав начин и искаме да превъзпитаем хората, които са работили от толкова хиляди години, нищо ни можем да направим. Човек може да се превъзпита само в утробата на майка си, в Любовта. Само майката е в състояние да пресъздаде човека, да го превъзпита. Той сам е 50% фактор за своето превъзпитание. Той мяза на един кораб без кормило, който навсякъде може да бъде тласкан от вълните.

И тъй, в бъдеще, условията за жените трябва да се изменят. Жени, които зачеват, трябва да са при най-добри условия. Също и условията на децата трябва да се видоизменят, и то не механически, а по онзи закон, който действа в живата природа. /47;201-202/

Пей на детето си, за да стане човек. Пейте, възпявайте го в сърцето си. /1;144/

Ако си баща или майка на място, ти трябва да предадеш едно от ценните си качества на своето дете. /3;49/

Целта на майката, която ражда едно дете, не е то да остане дребно, а да израсте високо и снажно. Божественият

план не е ние да останем деца. /1;149/

Това, което ние сме създали, то се притегля към нас. Това дете, което си родил, няма да отиде да живее при другите, но ще дойде при тебе. Ако си го родил добро, то такава ще дойде. Така е в живота. /1;151/

За да има просветени хора, преди всичко майката трябва да бъде просветена. Понеже носи отговорност за възпитанието на детето си, тя трябва да започне да го възпитава, докато е още в утробата ѝ. Като се роди детето, грижите върху възпитанието му стават още по-големи. Като го къпе всеки ден, тя трябва да има предвид чистотата на кожата. Порите на кожата трябва да бъдат отворени, да става дишането пълно. Пълното дишане разбира едновременно дишане с дробовете и с кожата. /3;159/

В бъдеще бременната жена трябва да се пази от лоши влияния, ако иска да създаде добро и здраво поколение. Тъй както живее днес, тя се намира под непосредственото влияние на външния свят, поради което не може да се освободи, както от добрите, така и от лошите влияния.

/3;273/

В бъдеще жената, като бременна още, трябва да научи детето как да яде. Храната, която употребява бременната жена, и начинът по който я възприема оказват голямо влияние върху детето, което ще се роди. В това отношение са правени много опити и са дошли до заключение, че храната е един от главните фактори за физическото и духовното благосъстояние на детето. Значи, храната създава човека, тя го повдига, но и понижава. /3;310/

Ако майката, като бременна, не знае как да се храни и каква храна да употребява, тя не може да роди добро и способно дете. Ако бременната жена не може да възприема само добри впечатления от външния свят и да се предпазва

от лоши, не може да роди добро дете. Ако не прави избор на книгите, които чете, и ако не възприема само добри мисли и чувства, тя не може да роди добро дете. Тя трябва да бъде майстор-скулптор, да работи нещо с чука. Всяко удряне на чука да пада на място и да произвежда такъв ефект, че да остави само една линия. Всички линии, събрани заедно, трябва да обрисуват статуята. /3;314-315/

Днес всички хора се намират в трудни положения и казват, че не може повече да се живее, не могат да издържат. Може да се живее, но затова майката трябва да е вложила в детето си повече вяра и надежда, както в себе си, така и в Бога. Като бременна още, майката трябва да вложи в детето си мисълта, да стане истински човек, да развие своите дарби и способности, да стане гениален, или светия, да работи за благо на човечеството. /3;335/

Ако майката, която е заченала своето дете, е въодушевена от велики идеи за човечеството, още в бременно състояние ще предаде на детето си всички качества. Тя е като Бог за детето и може да направи от тази кал там, каквото иска, защото излезе ли веднъж от утробата на майка си, детето вече става независимо в мислите и чувствата. Ако майката вложи всички свои качества на Любов и Мъдрост в детето си при деветмесечното бременно състояние, детето ще има към своята майка през целия си живот хубаво разположение и всякога ще бъде готово да се жертва за нея. Когато някой син каже на майка си: “Защо си ме родила?” - аз разбирам, естествено, че майката, когато го е носила, е мислила противни неща, или пък баща му е бил в такова състояние. Синовете и дъщерите носят мислите на своите родители, това е заключението, до което съвременната наука е дошла. /48;77-78/

И най-големият престъпник може да се възпита, но

докато е още в утробата на майка си. Ето защо, бременната жена трябва да се храни със специфична храна: с чисти и възвишени мисли, чувства и постъпки. Само по този начин тя може да помогне на детето си, ако то носи в себе си лоши наклонности. Тъй, както днес се хранят, отглеждат и възпитават децата, не може много да се очаква от тях.

/3;156-157/

Майката със своя начин на живот по време на бременността определя до голяма степен формата на човешкия организъм и съдбата на човека. /65;31/

Майката може да продължи живота на детето си. Преди да е родила това дете, тя може да му направи ушите и всичко както трябва, за да живее детето й сто години. Колкото години иска да живее нейното дете, толкова ще живее. Майката е съдба. Трябва да знаете какво влияние има вярването, внушението, каква мощна сила представя внушението. /1;77/

Докато сте бременни, не отваряйте утробата си да показвате какво сте заченали. Крийте вашата бременност, да не се изложите на някаква опасност. Бременните жени носят специални дрехи, да не се вижда, че са бременни. Щом детето се роди, радвайте се, че се е създал живот, че се е явило нещо хубаво на света. Обаче, докато сте бременни, крийте се, защото от идеята, която родите, зависи бъдещият ви живот. /2;31/

Какви деца ще роди онази майка, чийто ум не се безпокои, нито смущава от никакви бури и противоречия в света и чийто дух е тих и спокоен? Тя ще роди здрави деца. Всички майки, които имат мир в душата си, раждат здрави деца. Онази майка пък, която се тревожи през всичкото време на своята бременност, било от условията на живота, било от неблагоприятните съчетания в природата, ражда

болни, хилави деца. /49;27/

В бъдеще, когато младата мома се жени и стане бременна, не трябва да допуска никакво безпокойство в ума или в сърцето си. С каквито мисли и чувства се храни, такова ще бъде детето й. Какви деца се раждат днес, когато всички воюват? – Нервни, неспокойни. - Защо? – Защото родителите им минават през големи сътресения. За добрия живот е нужно спокойствие. /10;50-51/

Не се носи лесно бремето. От човека зависи. И бременната жена носи иго, но се радва, че ще се роди човек на света. Бременната жена трябва да носи детето си с кротост и смирение, за да предаде тези качества на него. Само така може да се подобри бъдещото поколение...”Вземете моето иго на себе си, защото съм кротък и смирен по сърце.” Бременната жена да повтаря този стих, но след като роди детето, а тогава е късно вече. /7;168/

Бременната жена трябва да носи детето си с кротост и смирение, за да предаде тези качества на него. Дето и да го носите – на врата, на гърба, в утробата си, в ума си, в сърцето си – носете го с радост, кротост и смирение. /67;64/

Майката може да вдъхне у детето си разумност и интелигентност, да даде подтик на благородни чувства, а може и да спре развитието му – от нея много зависи. Но ако тя е много страхлива, неразумна, лекомислена, може ли нещо благородно да даде на своето дете. /67;140/

Ако майката се е намирала в едно тревожно състояние, когато е зачевала детето, когато го е носела и кърмила, то тези състояния ще се предадат на детето, но ако тя се е намирала в едно светло настроение, ако е била изпълнена с любов, ако е гледала само красиви неща, то и детето ще носи същите състояния. /67;152/

Ако една жена е бременна и в това си положение има

най-тежки изживявания, например, у нея се заражда желание да отмъсти, да открадне, да убие, то детето, което ще се роди, ще бъде един престъпник. /77;300/

Възпитанието на детето е в ръцете на майката. Каквото вложи майката в детето още във време на бременността, това е важното. После като се роди, детето по-трудно се възпитава. Затова казвам: майките ще оправят света. Майката във време на бременността може да вдъхне на детето разумност, интелигентност, да даде подтик на неговите чувства, да усилва волята му. /77;300/

Каквото дете желае да роди майката, такова ще роди. От майката зависи какви ще бъдат децата ѝ. /68;46/

Една болна жена първо трябва да оздравее и тогава да се жени. Не като се ожени, тогава да се лекува. Нужни са здрави хора по ум, по сърце и тяло, за да създават добро поколение. /70;195/

Единственото същество, което може да оправя кривите мъже и жени, момичета и момци, това е майката... Кога майката може да направи това? – Не след като роди детето си, нито като бременна, а най-малко сто години преди да стане майка. Ще кажете: Откъде ще намери тези деца? Как ще ги възпитава, като не ги вижда?... Като невидими, те съществуват във вид на желания и мисли, с които тя е живяла в далечното минало. Достатъчно е да сгъсти желанията и мислите си, да ги превърне в течни и твърди тела, за да станат реални и видими за всички. /8;136/

Майката играе роля не само в материалния свят, но и в света на мислите и чувствата. Тя не само създава формата, но влага в нея съдържание и смисъл. Става едно преливане между душата на майката и душата на детето. /77;299/

В утробата на майката човешкият дух също учи; той не седи в спящо състояние, но взема участие с духа на майката;

и двамата работят, за да създадат тялото. /77;301/

4. РАЖДАНЕ

Когато един дух се въплотява на земята, той най-първо изгубва ума си. Всичките малки деца са изгубили ума си. Те врякат, плачат, не им стига ума как да мърдат ръцете си. Те не могат да се нахранят. Някое от тия деца е било някой философ, някой учен човек, учил целия свят, а сега тук при майка си, не му стига умът как да си отвори устата. Туй е факт. Защо е така? Защото този учен е вложил всичките си умствени енергии в тялото. Всичко туй е създаване. Той си гради къща. /21;30л., 12/

Според този закон трябва да се знае кога едно дете трябва да се роди. То трябва да се роди точно навреме, когато е определено от Бога, а не както сега се раждат безразборно. Така се раждат само престъпните хора. В света е определено кога трябва да се роди всеки свят човек. Така роден, той може да върви по пътя. /1;278/

Не всякога може да се роди човек. Той може да се роди когато и както иска, но главата му пак ще пати. Гениите се раждат през известни години, дни и месеци, при известни съчетания на планетите, на слънцето, на месеца и на другите по-важни планети.

Светиите и учителите, както и гениите се раждат при специални съчетания на планетите. /4;147/

Не е позволено на майката и бащата да раждат деца без Любов... Като се жените, призовете Името Божие между вас. Не е ли Бог между вас и женитбата и раждането на децата е търговска сделка

Ражда се син - създали са го електрическите влияния; значи влязло е в него кротостта, електричеството и мъчението. Ражда се дъщеря - създали са я смирението, магнетизмът и скръбта... Ето защо момъкът се мъчи, а момата скърби. /50;140/

Хора, родени вечер, носят белезите на нощта; хора, родени денем, носят белезите на деня. Също така ония, които са родени сутрин, при изгрев на слънцето, коренно се различават от тия, които са родени вечер, при залязване на слънцето. Изобщо, всеки човек носи белезите на часа, минутата и секундата на своето раждане. Тази е причината за голямото разнообразие, което съществува между хората. Някои хора носят в себе си повече от силите на тъмнината, а други – повече от силите на светлината. Обаче, който се ражда вечер, той е заченат денем при действието на светлината; който се ражда денем, той е заченат вечер, при действието на тъмнината. Това показва, че в природата съществува закон на контраст, на компенсация на нейните сили. Невъзможно е човек да е заченат през деня и да се роди през деня; невъзможно е също да е заченат през нощта и да се роди през нощта. Роди ли се при такива условия, човек не може да живее. /9;155-156/

Стоенето на детето в утробата на майката се равнява на 19 милионния живот на историята на човечеството. Окултистите твърдят, че откакто човек се явил на земята, има 19 млн. години. Деветият месец е месец на истината, която се застъпва за неговата свобода. Раждането е освобождаване. Само истината може да извади човека от утробата на майката. Ако се роди по-рано или по-късно, няма условия за живот. Навреме трябва да се роди човек. Но, за да се родиш, истината трябва да те извади от утробата. Всеки човек, който е роден от истината, има бъдеще. /58;124/

Когато един човек се ражда на земята, едновременно с него друг се ражда на Небето. /52;30/

Под “раждане” аз разбирам туй съзнание, което трябва да мине от майката в детето. /11;480/

Някой е недоволен от себе си, намира, че е грозен. - Защо е грозен? - Когато майка му го раждала, последния човек, когото видяла, бил грозен. Ако последният човек, когото е видяла при раждането на детето си, бил красив, и то ще бъде красиво. Ако някой е учен, причината е същата: като го раждала майка му, последния човек, когото видяла, бил учен. /46;262/

Като дойде едно дете, де ще го пратите?... Ако това дете е недоволено от майка си, защо е дошло тогава? Ако пратим едно дете някъде, или ако свържем двама души, трябва да са доволни. И детето, което се роди чрез тях, също трябва да е доволно. Така се повдигат и родителите, и детето. Така те си помагат. /46;44/

Майка, която иска да роди добро, разумно и здраво дете, тя непреривно трябва да държи тази идея в ума си. Каквото дете желае майката, такова ще роди. От майката зависи, какви да бъдат децата ѝ. /74;128/

За да се роди едно умно и красиво дете, майката е работила в това направление десетки години. За да роди гениално дете, майката е поддържала тази мисъл в ума си с векове. /54;390/

Геният има определени черти на лицето, определен череп, определено чело. Всеки човек се ражда с определена мисия, колкото тя да е малка или голяма. Защо да не се радваш, ако детето ти бъде обикновен човек, но да изпълни мисията, която му е дадена? Малкото колелце в часовника изпълнява толкова важна работа, каквато и голямото.

/13;144/

Когато има повече петна на слънцето, има повече женитби, повече раждания, хората са по-весели, търговците повече печелят. /1;67/

Човек се ражда в света с определено знание. /1;67/

И като се жениш, трябва да намериш онзи, който е определен за тебе, с когото можеш да живееш. После можеш да се ожениш, да ти се родят деца. Определено е колко деца ще родиш. Един хиромантик може да ти каже колко деца ще имаш и колко от тях ще останат живи, колко от тях ще са щастливи. /1;67/

Защо майката ражда деца? - За да се научи да люби, а същевременно да събуди любовта на децата към себе си. Ако майката не може да люби децата си, и ако те не й отговарят с любов, тя не е истинска майка. Тя трябва да има отношение не само към телата на своите деца, но и към душите им. Ако не може да влезе във връзка с душите им, тя остава чужда за тях; същевременно и те остават чужди за нея. Една от причините за смъртта на децата се крие в майките, а именно, те нямат връзка, отношение към душите на своите деца. Майка, която обича децата си, внася живот в душите им... Дългият живот на детето зависи от майката. Каквото е било състоянието на майката, като бременна, такова ще бъде и детето. Ако бременната жена носи детето си и не вярва, че то ще живее много, детето наистина умира скоро. Каквото е вложила майката в детето си, като зародиш, това израства. Каквото се казва за майката, същото се отнася и за бащата, понеже те са полюси на живота, от тях зависи бъдещето на децата им. Бащата и майката са главни фактори за изграждане бъдещето на своите деца. /3;332/

Детето прилича на млада булка, която само даряват. В първо време булката само получава, а после и тя започва да дава. За всеки дар, колкото и да е малък, тя трябва да се

отблагодари с нещо, да покаже, че е щедра, внимателна и благородна.

Този закон има приложение в цялата природа, а именно: когато ще се роди едно същество, всички, от най-ниските до най-високите същества, се радват и даряват с нещо новороденото. Благодарение на тези подаръци то се облича в плът, придобива известни качества и дарби и започва нов живот. По-нататък, то започва да работи и да се развива, като се ползва от богатата на природата и живота. /3;203/

Да бъдеш майка, това още не значи да раждаш деца. Като родиш, ти трябва да вложиш такъв живот в детето си, който да събуди Божественото в него. Само така роденото дете е в състояние да се жертва за майка си и за баща си. Дете, което не е родено по този начин, колкото повече расте, толкова повече се налага на родителите си. /25;191/

Жената е всякога такава, каквато е родена... Мъжът е всякога такъв, какъвто е роден, не мислете, че ще го направите светия в този свят. Светията се ражда такъв. Добрата жена се ражда и добрият мъж се ражда, отпосле не могат да станат добри. Не е ли роден един човек добър, работата е свършена. /1;98/

Майката казва на детето: Мама, трябва да знаеш, че аз те родих. Питам: Майката говори ли истината? Питам тогава, а нея кой роди? Защото това което ражда, то не трябва да се ражда. Това, което ражда, не трябва от никого да се ражда. Затова майката няма право да казва, че е родила. Всички изведнъж са родени. /1;179/

Ако едно дете се роди сляпо, причината за това не е природата. Ако едно дете се роди идиот, природата също не е причина. Ако едно дете се роди сакато или неспособно и т.н., причината не е в природата. Причината сме ние хората, които не разбираме. У нас има баби, които като се

роди дете, натискат главата му за да я наместят. Главата в никакъв случай не трябва да се пипа, или да се натиска.

/1;228/

От здрав баща и от здрава майка всякога се раждат здрави деца. Това е закон, в който няма изключения. Невъзможно е здрави родители да родят болни деца. Ако родителите са болни, и децата им ще бъдат болни. Даровитите родители всякога раждат даровити деца, а бездарните родители - бездарни деца. Затова е казано, че дървото се познава от плодовете. /3;176/

Защо някой човек е нещастен в своя живот? - Причината за неговото нещастие се крие в идеята, с която майка му го е посрещнала на този свят. Например, ако някое дете се роди в събота, майка му казва: на това дете няма да му върви в живота, всичко ще му отива на зло, в събота се роди то. Питам: какво ще очаквате от това дете, на което майката още от рождението му е внушила тази идея? Това дете, като порасне, само за Сатурн ще мисли. Действително, влиянията на Сатурна са вредни за човека. Около него се събират ред отрицателни елементи от Сатурна, например, оловото, които му се отразяват вредно. /42;23л.107-108/

Какво по-голямо добро може да направи майката за своя син от това, че го е родила? Тя му е дала живот, без той да знае това. В този смисъл, колкото по-неизвестно е за сина доброто, което майката е направила за него, толкова по-любима му е тя, толкова по-свещен е нейният образ. Като говори за майка си, той казва: Всичко красиво и добро в мене е от майка ми. /3;274/

Разумност се иска днес от майката и бащата, от учителите - от всички хора. Не е ли разумен, човек носи отговорност, както за себе си, така и за бъдещото поколение, което излиза от него. Много от недъзите, които децата имат,

се дължат на родителите. Ако майката и бащата са живели нередовно и са допуснали в ума и в сърцето си отрицателни мисли и чувства, те стават причина за нещастията на своите деца. Децата възприемат техните слабости и цял живот страдат, не могат да се освободят. Каква полза имат родителите и обществото от такива деца? Те носят недъзите на своите родители, деди и прадеди и, вместо да допринесът нещо ценно, те сами се разрушават. Какво може да очаквате от дете, което не обича Бога, нито своите родители? Искате ли да свържете приятелство с някой човек, търсете такъв, който да обича първо Бога, а после себе си. Щом обича Бога, той може да обича и своя ближен...

Каква полза от това, че си женен, а между тебе и жена ти и децата ти няма никакво разбиране? Имаш жена, но другарка ли ти е тя? Имаш деца, но знаеш ли какво носят те в себе си? Нито жена ти е твоя другарка, нито децата си познаваш. Да родиш едно дете по физически начин, това е лесна работа; важно е да го родиш духовно. Истинското раждане подразбира да родиш детето си едновременно в четири свята: в света на Истината, в света на Мъдростта, в света на Любовта и най-послед във физическия свят, да се облече в плът. Това значи роден от Бога. Само роденият от Бога има бъдеще.

И тъй, иска ли да създаде здраво, способно дете, човек трябва да се отнася сериозно към женитбата и раждането.

/3;47-48/

Какво означава раждането? Да се роди дете, това значи майката и бащата да се подмладят. Те ще бъдат млади само тогава, когато синът и дъщерята ги обичат. Ако децата не обичат родителите си, последните бързо остаряват. /29;99/

Защо майката трябва да ражда? – Това е необходимост и за нея и за ближните ѝ. Това е толкова необходимо, колкото

е необходимо на човека да яде, пие, да диша, да мисли, да чувства и да действа. /7;22/

Някоя жена иска да роди дете. Нека се запита: ще мога ли да повдигна себе си и детето си? Ако може да придобие това, нека стане майка; ако не може, по-добре да не ражда. /53;38/

Каквито са бащата и майката, такава ще бъде и детето им. Това е неизбежен закон. /14;184/

Ще убиеш някого, но в друг живот ще станеш майка, ще събереш нужния материал да съградиш нова къща на убития. Той ще стане твое дете, за да разбереш колко струва животът на човека.

Колкото по-мъчно ражда жената, толкова повече полици има да плаща. Когато ражда, жената трябва да се обърне към Бога с молба, да я научи да изпълнява волята Му.

Синът направил ред престъпления, а майката иска да дойде Божието благословение върху него. Казвам на майката: Не очаквай това, от което синът ти не може да се ползва. /7;14/

Семейства, в които има много деца, са по-бедни от тези, които имат малко деца. При това родители, които имат повече деца са по-слаби от тези, които имат едно-две деца. Друг е въпросът, ако децата, които се раждат в едно семейство, са от висока култура. При това положение, макар че са повече деца в семейството, те придават голяма енергия на родителите си. Когато децата са от ниска култура, майките осиромашават и отслабват; когато децата са от висока култура, майките разбогатяват и се засилват. Същият закон има отношение и към човешките мисли и чувства. /41;127/

За да бъде щастлив човек, който се ражда на земята,

необходимо е майката, когато го е носила в утробата си, да е имала възвишени идеи в ума си и благородни чувства в сърцето си. Бащата на щастливия човек трябва да е мъдър и винаги вдъхновен, а братята и сестрите на щастливия човек трябва да са радостни. Само при такива условия може да се роди щастлив човек на земята. /64;117/

Старата майка ражда разумни, добри деца... Младата майка ражда деца с любящи сърца. /7;98/

Първият процес, с който детето започва своя живот, е дишането. Преди да поеме първата вдишка, то е било в утробата на майка си. Там то се е хранило без да диша. Майката е дишала, а то – яло. Майката вършила едновременно няколко процеса: работила, яла и дишала, а детето само се хранело... Докато не дишаш, ти си само ембрион, още си в утробата на майка си, дето ядеш, без да дишаш и мислиш. – Колко време може човек да не диша? – Девет месеца. Ако на деветият месец гърдите му не се отворят и не поеме първата вдишка, той е осъден на смърт. Ако той пожелае да излезе малко по-рано или да остане малко по-късно в утробата на майка си, смъртта му е неизбежна. До девет месеца човек може само да яде и спи, без да диша и мисли. През това време майката ще мисли за него. Обаче, дойде ли деветият месец, той е заставен сам да реши задачата си. /15;23/

Първият подтик на новороденото дете е дишането. С раждането си още то започва да диша, защото законът на движението е закон на астралния свят. С първата вдишка още детето започва да плаче. Това показва, че то влиза във физическия свят, който не е особено хармоничен. И детето плаче и възрастните хора плачат, защото живеят в нехармонична среда. /39;56/

Първо животът е влязъл през устата, после влиза през

носа, после влиза през ушите и после през очите. /69;137/

За нероденото дете е реално да седи до деветия месец в утробата на майка си, да не вдига шум. Ако преждевременно напусне къщичката си, то трябва да има средства да плаща наем за друга къщичка. Ако напуснеш една къща трябва да намериш друга, там да се преместиш. Докато си бил в майчината къща, тя е дишала за тебе. Сега трябва да дишаш сам, по специфичен начин. Докато е в къщата на майка си, детето е философ, само размишлява. Щом излезе вън от тая къща, то заплаква и се пита какво да прави. Майката и близките около нея, като чуят този плач, веднага се разтичват да помогнат на новия наемател. Не само майката се грижи за детето, но всички очакват на тези малки плачълъвци, дано те спасят света.

Може ли майката да очаква спасението си от своя син?... Синът не се ражда, за да спасява майка си. /15;24/

Дете, което току-що се ражда, не страда от никакви болести. В него се проявява Божественото, в което няма болести, няма съмнения и противоречия. /30;50/

Защо майката трябва да ражда? – Това е необходимост и за нея, и за ближните ѝ. Това е толкова необходимо, колкото е необходимо на човека да яде, пие, да диша, да мисли, да чувства и да действа. /7;22/

За да се развива добре мозъчната система, човек трябва да се роди, около 22 март, деня на равноденствието, и ако майката е в особено повдигнато състояние на духа и душата. /68;23/

Онези, които се раждат от 22 март нататък, са повече идеалисти, умът в тях работи повече от сърцето и страдат главно от главоболие. Кажете ли някой, че страда от главоболие, аз зная, че е роден през март, когато Слънцето е в Овен. /77;303/

Ако някое дете се роди през месец май, чувствата му вземат надмощие, това дете ще чувства повече, ще мисли по-малко. Месец май предразполага към ядене и пиене, музика, удоволствия. /77;302-303/

Ако някое дете се роди през декември при пълнене на Луната, то ще бъде заставено да мисли. Умът ще работи в него повече от чувствата. Защото е родено зимно време в студа. Студът е едно неблагоприятно условие в живота. Лошите условия заставят човека да мисли. Чрез мисълта той разрешава и най-мъчните си задачи. /77;302/

За всяко раждане има строго определени математически дати. Има дати, в които не е възможно да се роди човек.

/77;303/

Случва се някое дете да не обича баща си. Защо? – Защото не е от неговата кръв. За да премине кръвта от бащата на детето се искат специфични условия. Дете, родено при такива условия ще обича баща си, ще наследи неговите качества. Едно от тези условия е детето да е родено през някой слънчев ден. Има големи и малки слънчеви дни: един слънчев ден от секундата, един слънчев ден от минутата, един слънчев ден от часа, един слънчев ден от 24 часа, един слънчев ден от седмицата, от месеца, от годината. Най-малкият слънчев ден е секундата. Значи, за да предаде бащата своите добри качества на детето си, той трябва да е избрал хубав слънчев ден за неговото зачеване. Каквото се казва за слънцето, същото се казва и за луната. Когато майката и бащата не могат да изберат такива дни за раждане на своето дете, ражда се дете, което не мяза нито на бащата, нито на майката. /68;47-48/

Ония, които са родени сутрин, коренно се различават от тези, които са родени вечер. Всеки човек носи белезите на часа, минутата и секундата на своето раждане. /68;74/

Родителите са само условия за дохождането на детето, а то всъщност се ражда от друго място. /68;121/

Жените трябва да се откажат да раждат престъпници, а мъжете трябва да се откажат да хранят престъпници.
/68;121/

Синът и дъщерята не могат лесно да се освободят от внушенията и състоянията на майка си, които тя е имала през време на зачеването им, през време на бременността и няколко месеца след раждането им. Тези три периода са много важни. /68;223/

Когато някоя жена ражда, тя се намира в неблагоприятни условия, не знае как ще роди. Има случаи при раждане, когато и майката умира, и детето умира. Но като се роди детето майката забравя своята скръб и се радва.
/49;196-197/

Какви деца ще роди онази майка, чийто ум не се базпокои, нито смущава от никакви бури и противоречия в света, и чийто дух е тих и спокоен? – Тя ще роди здрави деца. Всички майки, които имат мир в душата си, раждат здрави деца. Онази майка пък, която се е тревожила през всичкото време на своята бременност, било от условията на живота, било от неблагоприятните съчетания в природата, ражда болни, хилави деца. /49;27/

Щом в един дом царува Божията Любов, там се раждат умни деца. /49;137-138/

Една жена, която се е научила да мисли, тя ражда без болка. /69;191/

Всяко новородено дете се намира пред неизвестността на своя живот. Когато мине през целия кръг на своя живот, тогава неизвестността става известна. Докато е в утробата на майка си, детето е в пълна неизвестност. То се намира под влиянието на майка си. Щом излезе на бял свят, то влиза

в нови условия и заплаква. Плачът означава две състояния: радост и скръб. Когато новороденото дете заплаква, плачът му означава радост. То се радва, че се освобождава от ограничителните условия, в които се е намирало. В утробата на майка си то се е намирало между живот и смърт.
/40;24-25/

Малките деца защо плачат? Щом дойдат на света, те плачат. Защо? – Да им помогнат. Някой път докато плачат, никой не отива при тях, а щом престанат да плачат, идват и им помагат. Но плачът е зов на душата за помощ. /51;158/

Когато новороденото дете влезе в новите условия на живота, първият поглед, първата усмивка и първата дума идат от майка му... Защо като се роди детето, заплаква? – Защото не усеща ръката на майка си, която трябва първа да го поеме. Днес бабата първа поема детето, а не майката. В Божествения свят майката първа поема детето си. Под “майка” разбирам любовта. Докато има баби, хората всякога ще бъдат хилави. В бъдеще, никакво бабуване, никакви баби!
/55;164-165/

Детето плаче, понеже майката е неразумна. Докато е била мома, тя се е занимавала с ред фантазии, чела романи, свирела на пиано, но във всичко това липсвала идея. И като стане майка, тя пак мисли за други неща. /24;208/

Едно дете плаче. Може леко да пипнете меката част на ухото му или върха на носа му и всичко ще мине. /70;212/

4.1 ПОЛЪТ НА ДЕТЕТО

Щом се явят майката и бащата и детето ще дойде. При бащата ще дойде момичето, при майката момчето. Такъв е законът. Когато бащата е по-силен, момичета се раждат; когато майката е по-силна, момчета се раждат. Момичето обича повече баща си, а момчето - майка си. Бащата предава любовта, силата и импулса си на дъщерята, а майката ѝ предава своята интелигентност. Ако бащата е телесно слаб, ще предаде тая слабост на дъщеря си. Тя ще бъде физически слаба - по бащина линия, а интелигентна - по майчина линия. Когато бащата е здрав, дъщерята ще има здраво тяло. Случи ли се майката да е слабо интелигентна, и дъщерята ще бъде такава. Добре е при здраво тяло да има отличен, добре развит ум. Когато се създава семейство, трябва да се спазват законите на разумната природа. /31;15/

Ако детето е момиче, майката е вложила повече капитал от бащата. Последният се ползва от лихвите на тоя капитал. Бащата се радва, че се е родило момиче, има кой да го обича. Дъщерята обича баща си, а синът - майка си. Ако едни родители имат само дъщеря, бащата умира по-рано и влиза в дъщерята, там продължава да живее. Дъщерята е възлюбената на бащата. Ако в едно семейство се роди момче, бащата е вложил капитала си, а майката го използва. Синът обича майка си. С любовта си към сина и дъщерята, майката и бащата ще научат значението на едната трета. Ако жената не стане майка и мъжът не стане баща, те никога няма да разберат значението на числото едно и две. /59;138/

Правило е: дом, в който има повече момичета, майката живее по-дълго време; ако момчетата са повече, бащата живее по-дълго време. Има и изключения от това правило,

но обикновено става според него. Ако синовете и дъщерите са еднакво на брой и майката, и бащата живеят дълго време. Някога се случва и двамата да заминат в един ден. За да се продължи животът на майката и бащата, синът и дъщерята трябва да живеят в мир и съгласие. Също и родителите трябва да живеят добре. Изобщо, много причини има за продължаване живота на родителите и на децата. /32;102/

Семейството трябва да има две деца – момче и момиче, не повече. /67;187/

4.2 ГРИЖИ ЗА ДЕТЕТО – КЪРМЕНЕ, ХРАНЕНЕ, КЪПАНЕ И ДР.

Като роди детето си, майката трябва да го къпе, храни и възпитава. Бъдещият живот на детето се определя от качеството на майчиното мляко. Не е достатъчно само да има мляко майката, но в млякото тя трябва да вложи най-хубавите си мисли, чувства и действия. Такова дете ще бъде хубаво и здраво. /13;145/

Човек се ражда безверник, и дълго време майка му трябва да му дава от своето живо мляко, за да го научи да вярва. Детето казва на майка си: Аз дойдох при тебе безверник, за да ми покажеш своята вяра и да ме научиш да вярвам. Като го кърми и обръща ту от едната, ту от другата си страна, майката казва: “Чадо, искам да бъдеш топъл, както е топло моето сърце, и светъл като моя ум.” Като кърми детето от лявата си страна, майката го подхранва с ония топли, благородни чувства, които му са необходими за живота. Като го кърми от дясната си страна, майката го подхранва със светли и възвишени мисли. Сърцето е син

на ума, а умът - син на душата. В тази мисъл се крие нещо отвлечено, нещо мистично, което се нуждае от дълбоко разбиране. /57;352-353/

Всеки човек може да готви, но не яжте от яденето на всекиго. Ако хората разбираха значението на готвенето, на храната, която употребяват, те биха си въздействали при самовъзпитанието. Всяка майка трябва да има това пред вид при възпитанието на своето дете. До седемгодишната му възраст, тя трябва сама да му готви. До тази възраст детето трябва да яде само такава храна, която майката е приготвила. /9;56/

Първоначално детето иска да суче от майка си, но това не може да продължава дълго време. Настъпва период, когато детето не трябва да суче, а вече трябва да ходи. Две-три години се позволява да суче, но най-после майката трябва да се освободи от това и въпреки голямата ѝ любов, тя намазва гърдите си с хинин. Когато детето поиска да суче, млякото започва да му горчи. Майката е принудена да лъже. Ако аз бях майка, не бих мазал гърдите с хинин, но щях да отида някъде за 4-5 дена, щях да оставя детето на слугинята, да си поплаче. Защо ще го лъже? /1;242/

До три години майката може да кърми детето си, но от четвъртата година нататък, то трябва вече да дъвче храната си. /33;164/

Каквато храна употребява човек, такъв става. С каквото мляко се захрани детето, такива качества придобива. Всяко дете, което е захранено с майчиното си мляко, прилича на майка си. Под думите “майчино мляко” разбирам онова мляко, което съдържа в себе си качества на любовта.

/28;280-281/

Ако майката се тревожи и гневи по няколко пъти на ден и кърми дете, тя ще отрови това дете с млякото си.

/67;26/

Козето мляко е по-безопасно за децата и по-здравословно. /67;29/

Една жена, щом е родила, щом е станала майка, тя трябва да кърми детето си със своето мляко, и когато го кърми трябва да живее чист живот, да не допуска отрицателни мисли и нищо не трябва да нарушава нейния мир. Тези кашички, които сега майките дават на децата си не могат да дадат на детето това, което майчиното мляко съдържа. В майчиното мляко се съдържат ценни елементи и разумни сили, които в друга храна в никакъв случай не можете да намерите, в никакви млека. /68;54/

Когато майката кърми детето си трябва да е в най-хубаво разположение. /68;268/

Майката без детето нищо не представлява.

Една майка, която е родила бебе, но няма мляко да го храни, любовта ѝ е малка.

Някои жени нямат деца, защото не е трябвало да се женят или преждевременно са се оженили. /69;200/

Децата отначало трябва да се хранят с много добра храна. За да може детето добре да се храни, майката трябва да има отлична мисъл, чувство и постъпки. Ако майката не мисли добре, ако майката не чувства добре и не постъпва добре, образува се една нечиста храна вътре в нейната гърд. Това дете още в началото майката го отравя със своите мисли и чувства. Тя отравя детето без да иска. В едно семейство, където има деца, бащата трябва да бъде образец. Бащата не знае това и ще се скара с майката, а при всяко каране се образува отрова – това се отразява на децата, особено на бебетата, които сучат. Тази, лошата дума образува отрова. Всяко подозрение образува отрова. Всички отрицателни мисли образуват отрови. /77;313-314/

Помнете: бъдещето на човека се определя от храната,

която употребява. Колкото по-чиста и по-здравословна храна употребява, толкова по-велико и по-светло бъдеще си приготвя той. /3;148/

Човек се е отклонил от правилния начин на хранене. Бог е определил на човека да се храни с плодове, а той сам е нарушил този закон. От гледището на хигиената, местната храна е нечиста. В клетките на животните има много нечистотии, микроби, извержения, вследствие на което човек често боледува. Невъзможно е човек да се храни с месо и да е абсолютно здрав. /54;268/

Местната храна оказва влияние не само върху организма на човека, но и върху неговия психически живот. Като се храни с месо, човек възприема качествата на животното, което е ял... Като знаете това, вие трябва да бъдете внимателни в избора на храната си. /54;344/

Каквато храна ядеш, такъв ще станеш. /15;24/

Хубави храни са тези, които най-лесно се смилат, и от които храни остават по възможност най-малки излишъци. /11;395/

Растителната храна е по-чиста от месната. Най-чиста храна е житото. /60;252/

Здравословната храна се смилва за един час и двадесет минути. Всяка храна, която се смилва за повече от това време, е вредна за организма. /34;101/

Всяка майка е в състояние да помогне на своите деца, да им покаже начина за правилно живеене. Затова, обаче, тя сама трябва да води чист, свят живот. Ако майката не води добър, чист живот, тя сама ще умори децата си. Как? - С храната, с начина, по който ги учи да живеят. /14;39/

Природата е строго разпределила, кой с какво трябва да се храни. На човека е определила да се храни с прясна, чиста храна, която мъчно се разлага. Кухнята на

съвременните хора е неестествена. Тя се е оклонила от кухнята на природата, вследствие на което хората са изложени на различни заболявания и страдания. /43;282/

Родителите трябва да знаят каква храна да дават на децата си в понеделник, във вторник, сряда и т.н., защото храната е която създава хората. И най-некултурният човек, ако го храним с хубава храна и главно с плодове, животът му ще се измени. /67;50/

Ако детето е малокръвно, давайте му повече круши да яде; ако е грубичко по характер, хранете го с ябълки, ако му липсват благородни качества, хранете го с череша, които едновременно регулират червата. Като се хранят децата само с пресни плодове, друга храна не им трябва. /67;71/

Вегетарианската храна усилва нервната система, организмът става по-устойчив, по-издръжлив. /69;11/

Малкото дете е в ръцете на майка си. Тя го носи, прегръща, целува; тя го къпе, храни. Като поизрасне, майката изменя отношенията си към него: престава да го носи на ръце, да го прегръща и целува; не го къпе всеки ден, не го къри. Ако при първото отношение, детето си е мислило, че майката изявява любовта си към него, какво ще мисли сега? То може да си мисли, че отношенията на майката към него са изменени, но това нищо не значи. Детето мисли криво. Има някаква промяна, но само външна. Израстването на детето, развитието на неговия ум и сърце са причина майката да изменя външно отношенията си към него. Има ли някакво престъпление в това, че майката не къпе всеки ден детето си и не го носи на ръце? Длъжна ли е да прави това? Тя е длъжна да прави това, докато детето е малко – най-много до три години. Щом влезе в четвъртата година, то трябва да стъпи на краката си. /33;164/

Птичките къпят ли малките си? Кравите къпят ли

своите теленца? Животните чистят своите малки, но не ги къпят. Къпането е изкуство, което човекът е изобретил. В това къпане има нещо добро, но има и нещо лошо. Природата къпе само растенията, защото те са постоянно въвн, на открито. Тогава защо майките не изнасят децата си въвн, дъждът да ги къпе? Съвременните народи имат различни обичаи при къпането на малките деца. Някои ги къпят първите два месеца всяка сутрин, а някои ги къпят по два пъти на ден: сутрин и вечер. Колкото повече детето расте, и къпането се намалява. Детето трябва да се къпе според законите на природата. Най-добрата баня е дъждът. Това се забелязва в растенията. Когато завали дъжд, те се освежават, ободряват. Животните, птиците, пеперудките се крият от дъжда, вследствие на което животът им е къс.

/23;9-10/

Майката може да целува детето си, но не и другите хора, защото между майката и детето има тясна връзка.

/68;332/

Ако майката знае как да целува детето си тя може да създаде от него гений. Добре е майката да знае къде най-напред да целуне детето си. /67;85/

С всяка целувка, която майката дава на детето си, тя влага в него сила, живот. Животът на детето зависи от целувките, които майката е дала на това дете. Колкото повече една майка е целувала детето си, толкова повече живот е внесла в него. Аз не съм за това други хора да целуват децата. Но това може да става в много редки случаи. Ако аз бих имал дете, не бих позволявал на други да го целуват. От целувките на майката зависи животът, който е вложен в детето. Аз говоря за една майка, която е на място, а не за онази майка, която съжалява, че е родила това дете. Аз говоря за онази майка, която като погледне детето си,

радва му се, защото между нея и детето има тясна връзка. И тогава животът на това дете се увеличава от целувките на майката. Целувката не е нещо празно. /77;82-83/

Някои деца са пълни с магнетизъм, с магнетична сила, всеки иска да вземе от този магнетизъм. Обикновено хората целуват магнетичните деца, ония, които нямат магнетизъм не ги целуват. . . Някое дете като го целуват, вика, крещи. То казва: “Не искам да ме целувате.” Защо? Някои хора като целуват, само взимат; някои като целуват, дават нещо от себе си. Майката дава нещо от себе си, затова целува детето си. /77;83/

Добре правят майките, че целуват ръчичките и страничките на децата си, но като ги целуват трябва да отправят към тях най-добри мисли и пожелания. /67;57/

Онези деца, които майките им са ги милвали, целували, като малки, са по-умни от тези, които не знаят какво е любов и нежност. /70;186/

Едно дете след като се е родило, майката трябва да знае колко минути да го държи на лявата страна и колко на дясната, когато го кърми. Да знае как да го къпе, какво да му говори, как да го вдига нагоре, как да го носи, от коя страна повече. Да не го държи много на коленете си, за да не стане ленив. /68;255/

По-магнетични от мъничките деца няма. Затова така ни привличат. /69;154/

След раждането вътрешната връзка между детето и майката продължава, макар и по друг начин. Дете, което майка му не го е носила на ръце и не го е кърмила, губи нещо изключително ценно. Има връзка между етерните двойници на майката и детето. Затова детето не трябва да живее далеч от майка си до 14-годишната си възраст. Прегръщането на бебето, особено от майката, е важно за

неговото физическо и психическо здраве. /72;122-123/

5. РОДИТЕЛИ – ДЕЦА

Всяка майка още като се роди детето ѝ, трябва да знае какво може да стане от него. Обикновено тя се заблуждава. Съвременните майки и бащи трябва да разбират закона, за да поставят децата си още в най-ранна възраст в контакт с разумното начало, за да развият в тях дарбите. Ако някое дете още отначало се смущава от майка, баща, брат или сестра, то не може да възприеме разумността и ще остане идиот. А ако майката, бащата, братът кажат, че от това дете човек няма да стане, тогава каквото те казват, това става. Но и най-малкото дете, за което те казват, че няма да стане човек, ако то каже: Не, аз ще стана човек - то става. Но това рядко се случва. /1;192/

Ако не познаваш майка си и баща си, всякога ще се натъкваш на мъчнотии. Ако познаваш баща си, ти ще бъдеш свободен. Може да се направи едно възражение: Баща ти може да е беден, той не може да бъде баща - категорично невъзможно е бедният да бъде баща. Защото бедността, сиромашията раждат много пороци в света. Сиромашията, това е едно изкуство само за мъдреци. /1;6/

Понякога се случва майката да е с такъв характер, че не обича едно от своите деца. То ще се обича. Ако майката има любов към едно от своите деца, туй дете дълго време ще живее. Но ако майката обича детето си, а то умира, тази любов е слаба. Щом тя има любов към детето си, в нейния ум не трябва да прониква отрицателна мисъл, че това дете може да умре. Ако майката обича детето си и мисли, че Бог

ще ѝ го вземе, нейната любов е слаба. Щом влезе отрицателна мисъл, това дете може да умре. Възможно е да се случи. /1;43-44/

Някоя жена казва: “Аз трябва да бъда майка!” Ако това, че ти трябва да бъдеш майка, е достатъчно, тогава и птичката, и кравата, и вълчицата, и лъвицата са майки. Обаче, какво разрешиха тези майки? Майката трябва да разреши въпроса на добродетелите, че като роди едно дете, да предаде и на него своите добродетели. Значи не е достатъчно жената само да бъде майка, но тя трябва дълбоко да разбира своето положение и да го използва разумно.

/16;47/

Човекът е измислил пелените. То е изобретение, измислица на хората. Птиците нямат никакви повои, никакви пелени, млекопитаещите също нямат. Само човек има пелени. Да мислим, че детето без пелени не може да расте, че нещо ще му стане ако не се поддържа, че ако не се повива в пелени, гръбнакът му ще се изкриви, това са теории. Възможно е да се изкриви, но може и да не се изкриви. Самото дете си има свои пелени. Кожата представя най-добрата пелена, в която природата го е поставила. По-добра пелена от човешката кожа няма. Докато тази кожа е отгоре на човешкото тяло, вие не се бойте. Когато кожата изчезне от тялото, тогава е много опасно. Хиляди пелени без кожа нищо не струват. /1;52/

Ако някоя майка иска детето ѝ да оздравее, то ще оздравее, нищо повече. Искам да кажа: това е волята Божия, защото Бог е вложил в нас живота и никой не може да го вземе. Животът може да се вземе само когато съгрешиш.

/1;122/

Майката обича детето си, но щом се разболее то и тя се разболява. Освен, че не може да му помогне, но от

безпокойството и тя се разболява... Защо? - Защото първо не обича Бога в него. /29;140/

Щом майката и бащата не са здрави и децата им ще боледуват. Ако майката и бащата не са умни и децата им ще бъдат такива. Щом майката и бащата са добри и децата им ще бъдат добри. /69;127/

Ако между мъжът и жената в един дом няма любов и съгласие, децата им често боледуват. /67;54/

Деца, които са родени и гледани без любов, боледуват често и умират рано. Родителите на детето, ако живеят в любов и съгласие, децата им няма да боледуват. /67;90/

Когато децата ви боледуват, добре е да разтриете костта зад ушите им – там е центърът на живота. Тези разтривки правят организма еластичен, издръжлив. Не позволявайте човек неприязнено настроен към вас да ви пипа на това място. /67;267/

Майката със своите отрицателни мисли, тревоги, страхове може да усложни състоянието на болното си дете. Ако то се е разболяло, когато луната е почнала да се празни, или пък слънцето отива към южното полушарие, то ще оздравее. /68;53/

Всяка майка, която се тревожи за своето дете, внася отрова в него с всяка тревожна мисъл или чувство. /68;241/

Когато родителите грешат, децата не могат да живеят дълго време. /68;175/

Син, който мрази баща си, умира по-рано от него.
/68;255/

Когато умре някое дете, това понякога показва, че майката има някаква погрешка, която трябва да изправи. Ако някое дете е създадено със слаб, хилав организъм, то умира, за да се създаде с нов, здрав организъм в друг живот. То може да умре и втори и трети път, докато най-последно

създаде една хубава къща, в която да живее дълго. /68;319/

Ако една майка каже: Господи, не си го давам детето, обичам го много, на Теб не ти е нужно. Искам да живее детето ми. По никой начин не го давам. – Детето ще оздравее. /69;147/

Майката прегръща детето си, което направила кумир за себе си, и мисли, че то ще я спаси. Това е користолюбие... Тя мисли, че в детето се крие някакъв велик дух. Ако не е така, готова ли е да му служи както трябва? Ако не е готова, детето ще си замине. След това майката се чуди, защо Бог е взел детето ѝ. Много естествено, тя не знае как да му служи.
/29;187/

Бащата и майката също трябва да изучават ума, сърцето и волята на момичетата и на момчетата си. А не да се обяснява всичко с наследствеността. Тя още нищо не доказва. Онова, което ние можем да възприемем от природата, ще можем да го предадем на младото поколение отвън. /1;125/

Майката се радва, когато детето е при нея; майката скърби, когато детето отсъства. /63;3/

Разумният, добрият син носи щастие за баща си и за майка си. /63;18/

Да се ожениш, това значи, да дадеш условия на една душа да се развива. Тя слиза от Бога, идва на земята, и ти трябва да я упътиш. Ще ѝ кажеш: Ела при мене. Ако не иска да дойде, ще чака други условия. /59;246/

Когато майката и бащата се подмладяват, и децата се подмладяват. Подмладяването е вечен процес... Ето защо, майката никога не трябва да остарява. Тя трябва да има само едно дете. И детето трябва да бъде първо, а не изгърсак.
/29;203/

Всяка майка, която не отглежда сама своите деца, а ги

оставя другите да ги отглеждат, е кукувица. /29;308/

Жената да стане условие за повдигането на мъжа, а мъжът да стане условие за повдигането на жената; децата да станат условие за повдигането на родителите си, а родителите да станат условие за повдигането на децата си. /64;84/

Майката и бащата могат да се подмладят, ако децата им ги обичат. /69;263/

5.1 КАРМИЧЕН ЗАКОН

Със слизането на земята още, човек почва да се лъже. Той вижда, че майка му не е здрава, баща му - също, а си въобразява, че ще може някак да закрепим здравето си, да изнесе всичко, каквото се случи в живота му. Каквито са бащата и майката, такова ще бъде и детето им. Това е неизбежен закон. /14;184/

Някъде се свързват жена от черната раса и мъж от бялата раса. Ако жената е по-силна, и в първото, и във второто, и в третото поколение се ражда все черно дете; едва в четвъртото поколение ще се роди бяло дете. Ако мъжът е по-силен, първо се раждат бели деца, а после черни. /46;101/

Ако хората от черната раса се женят за бели, те измират, не могат да издържат на енергиите на белите, затова такива женитби не се препоръчват. Ако не измират черните, тогава поколенията им са хилави и след време се израждат. Също и от една раса, но с различни умствени и духовни стремежи се забелязва същото. Хилавите деца са резултат на греховни състояния. /68;55/

Понякога, ако бащата е гениален, синът не излиза такъв.

Бащите са слаби да предават гениалността си на децата. Майките могат да предават повече неща на синовете си, отколкото бащите. Гениалността се предава по женска линия, по линия на чувствата. /68;10/

Да се роди човек сляп не е случайно. Бащата и майката не раждат човека сляп, а той сам си идва сляп. Падението сам ще го изкупва. /67;20/

Ако жената роди един идиот, кой е виновен за това – майката или природата? Когато жената се готвеше да стане майка, тя трябваше да знае условията, при които трябва да зачене това дете, а не да роди идиот.

Как някои деца се раждат гениални, с идеални способности, а други се раждат идиоти? Значи има някакви причини. /69;26/

В едно семейство се ражда самото дете: ръцете и краката му не се движат. Родителите търсят начин да му се помогне. Викат свещеници да му четат молитви, водят го на бани в странство, но нищо не помага. Защо се е родило самото? – В това дете са вложени големи пороци. Ако беше здраво, то щеше да извърши кражби, престъпления, убийства. За да го предпази от това, разумната природа го вързала, да смекчи сърцето му. Както и да лекуват това дете по външен път, нищо няма да се постигне. /55;107/

Ако едно дете се роди сляпо и недъгаво, или неспособно, ни най-малко не е виновна природата за това. /69;180/

Всяка неестествена мисъл, която се вмъква в твоя ум, всяко неестествено желание, което се вмъква в твоето сърце, всякога ще даде противоречие или в първото, или във второто поколение, а може и след 25 поколения. Всяко противоречие в четвъртото поколение, трябва да се ликвидира. Природата най-много до деветото поколение

може да остави да живее едно противоречие. /69;181/

Казват за някого: “Той се е родил малоумен.” Не е вярно, че майка му и баща му са го родили такъв, той сам си е майка и баща. За това нещо има две теории: едни казват, че майките предавали своите качества на децата си; други, че детето съществува в невидимия свят като разумно същество и си избира подходяща майка, подходяща среда и ще влияе и то на майка си, като ѝ внушава добри мисли. Бременната жена може да определи какъв ще бъде нейният син според това, какви мисли през това време я вълнуват. /17;20/

5.2 ВЪЗПИТАНИЕ НА ДЕЦАТА.

Възпитанието е процес, който трябва да върви едновременно за всички – и за бащата, и за майката, и за децата. Когато се възпитат бащата и майката, ще се възпитат и децата. /77;310/

Спасението иде от майките и бащите. Оня баща, който отначало още дава най-хубавото нещо на децата си, е свещеник, патриарх, владика и цар. Оная майка, която още в най-ранната възраст внася в душата на децата си светли и възвишени мисли и идеали, тя е царица. Да бъдеш майка и баща, това са свещени длъжности, които Бог е определил за човека. /77;310/

Има ангели на земята, но те са рядко. На няколко хиляди деца едва едно от тях е ангел, който слиза на земята с определена мисия, да ръководи хората. Някои родители се възхищават от тънките вежди на децата си, от малката им устичка, от малките им ушички и т.н. Тъкмо тези белези говорят за неправилно развитие, за нещо лошо в характера.

Родителите могат да не познават нито френология, физиогномия, астрология, обаче искат ли да знаят какви заложби носят децата им в себе си, ще се поддават ли на новите педагогически методи, нека видят обичат ли ги децата им. Това е първото условие за възпитание на детето. Ако детето обича родителите си, то влиза в положението им и цени всичко каквото те правят за него. В това дете е събудено Божественото, може да се възпитава. Не е ли събудено още Божественото в детето, то може да се дресира, но не и да се възпитава. /77;357/

Майката и бащата трябва да кажат на сина си: “Синко, ти ще ходиш в светлината, която Бог ти е дал! Ти ще се проявяваш с чувствата, които Бог ти е дал! Ти ще действуваш с волята, която Бог ти е дал! Ти трябва да ни слушаш.”

/21;37л., 8/

Докато детето е малко, майката му припява, каквото иска от него, и го потупва по задницата. Не тупай детето си по задницата, но го пипай по главичката и кажи: “Да влязат в главата ти светлите Божествени мисли, да носиш светлина на човечеството, да помагаш на по-слабите си братя.”

Тури ръката си на главичката на своето дете и кажи: “Да влязат в тебе благородните и възвишени Божествени чувства.”

Някоя майка прегърне детето си, стисне го в обятията си, но с това тя развива в него егоизма... Тя прави това подсъзнателно, но един ден вижда резултата на своята любов... Майката се радва, че детето ѝ е здраво, но тя трябва да проникне дълбоко в душата му и там да посее истинските семена. Ако тя не сее в душата на детето, всяко посято от нея семе пада на камениста почва и изсъхва.

/18;54-55/

Ако майката не обича детето си, тя нищо няма да му даде. И ако детето не обича майка си, нищо не може да получи от нея. Майката трябва да обича детето си и детето трябва да обича майка си. /35;51/

Колкото по-дълго време майката е държала детето в ръцете си, толкова по-разумно е станало това дете. /9;115/

Когато майката прегръща детето си, тя му предава от своите сили, също така и детето, като прегръща майка си, и то ѝ предава от силите си. /64;109/

Как да възпитате грубото, неразвито дете на добри, на правилни отнашения? Каквото днес го научите, утре ще го забрави. Това възпитание е дресировка - нищо повече. Това, на което майката учи децата си, те го изоставят, не го прилагат в живота си - Защо? - Защото при възпитанието на детето нещата не пушат дълбоки корени в съзнанието му. Майката трябва да научи детето си да обича Бога. Щом обича Бога, то ще се самовъзпита. Какво прави майката днес? Тя се поставя на мястото на Бога и казва на детето си: Ти трябва да ме обичаш, защото аз те родих, аз те отхраних и отгледах. /53;82-83/

Ако майката и бащата не внесат в душата на детето свещен образ на Бога, те не са изпълнили своето предназначение както трябва. Децата трябва да пазят в душата си свещения образ на майка си и на баща си, като заместници на Бога.

Децата на новите хора трябва да се отличават с чистота и святост. Дойде ли такова дете в някой дом, то трябва да носи благословение, както за дома си, така и за своите ближни. Щом слиза от света на Любовта, човек носи благословение на човечеството. /20;165-166-167/

Когато майката се грижи и моли за децата си, по този начин тя сваля от разумния и възвишен свят съответни

енергии за своите деца. В това отношение родителите не трябва да се тревожат как ще прекарат децата им, но трябва да се молят, да мислят и да работят усилено за тях. /77;370/

Колкото повече са пели на един плод, толкова по-сладък е той. Същият закон се отнася и за човека. Човек, който е откърмен с музика и песен, има светла мисъл и широко отворено сърце. Той се радва на всичко. Каквото срещне в живота си, той го разглежда от добрата му страна.

Никой човек не трябва да го държите много близо до себе си. Главно страданията произтичат от голямо приближаване. Ако една майка държи детето си много близо до себе си тя ще страда. И детето не може да успява. Тогава тя с нейната неразбрана обич ще го осакати... Ако всичко правите по волята на децата, ще ги осакатите. /76;2/

Питам, кога страда майката за едно дете? Преди да го е родила, зачева го, влиза туй дете, и тогава са страданията. Казвам: слушай, майка ти е страдала заради тебе. Да не мислиш, че тия страдания са малко? Девет месеца те носила в утробата. Знаеш ли какво нещо е това? Ако злоупотребиш с туй страдание, знаеш колко ще изгубиш.

Майката, която носи детето, носи го от любов. Често майките се чудят защо децата не ги обичат и по някой път те стават своенравни. За мене това е ясно, толкова ясно, като бял ден. И за вас по някой път е ясно. Има неща, които не са ясни. Майката, която е носила детето, дошла ѝ мисълта и си казва: “Що ми трябваше това дете?” После остави тази мисъл. Но по някой път ѝ дойде наум, че можеше и без него, да го изпъди навън, да си върви някъде. Що ще ѝ главоболи? Тя пак изхвърли тази мисъл. Пак си казва: “Що ми трябваше това дете? Лишава ме от свобода.” Много бели създава това дете на младата майка. Тя на хорото не може да играе, като има дете.

Детето изисква спокойствие. /58;126-127/

Едно винаги недоволно дете, което майката с нищо не може да задоволи, такова дете аз не утешавам. То се цупи, сърди се, а майка му дава ябълки - една, втора, трета и чак тогава детето се усмихва. Значи, въпросът е бил за трите ябълки. /1;294/

Ако имате някое своенравно дете, направете опит с него и приложете метода на любовта. Обикнете това дете и никога не мислете за неговите отрицателни черти. Мислете, че то е добро, разумно и ще видите, че след извесно време, то ще се поправи. /77;373/

Майката обича детето си, но то вярва в нея. За да бъде вярата му абсолютна, майката трябва да има Божествена Любов към него. И обратно, ако детето няма абсолютна вяра към майка си, тя не може да прояви към него Божествената Любов. /31;66/

Трябва да се приспособим към децата, да почнем от това, към което те имат желание. Трябва да почнем със сетивата, трябва да създадем работа на децата, например садене на дръвчета, чистене на градината, правене на вадички, чистене на извори, правене на пътеки, почистване на двора и чрез тая работа, между другото, ще се развият сетивата. Когато те са развити у децата, от това се ползва и умът.

/77;374-375/

Детето трябва да изучава растенията. То трябва да ги обича. Във всеки училищен двор трябва да има градина, да има посадени растения. Трябва да има нещо, което да е посредник на Божествената енергия: череша, ябълка, слива, круша, дюли, орехи и др. Жълтите цветя предават интелигентност, червените – живот и здраве. Като насърчавате децата да садят цветя – жълти, червени, бели, цветята ще ги насърчават чрез красотата си. /77;375/

Всички миризми на цветята не действуват еднакво върху децата. Някои миризми имат обратно действие върху тях. Правете различни опити в това отношение. Запример, вашето дете е неразположено. Какво ще направите? Откъснете една роза, едно карамфилче, една теменужка или друго някое цвете и без да забележи детето, туряйте под носа му едно след друго тия цветя и следете кое цвете как му влияе. Запомнете онова цвете, което произведе ефект върху разположението на детето. Запишете името му, запишете деня, часа, когато сте му дали да го помирише. Направете опит и втори, и трети път, да се уверите в резултата. /21;37л., 22-23/

Ако някое дете е хилаво, нека майка му да направи цветна градинка и да го остави само да отглежда цветята, главно червени цветя, запример, червени карамфили. Ако детето е много буйно, да отглежда бели и сини цветя. /69;22/

При възпитанието на децата, да им се обръща внимание, че и мушичките, и птичките усещат болка като нас. Децата, като разбират това, ще кажат: “Добре, в бъдеще няма да им причиняваме болка.” По този начин ги възпитавайте. Не им казвайте, че това е грях, че онова е грях. Те нямат опитност от греха. /77;375-376/

Когато възпитава детето си, майката трябва да си служи и с мек, и със строг говор. От време на време тя трябва да създава мъчнотии на детето, чрез които да го застави да мисли. Колкото и да е слаба мисълта на човека, тя развива мозъчните центрове. Обаче от любов към децата си, майките ги ограждат от мъчнотии и страдания. Те искат децата им да бъдат здрави, силни, безгрижни, обаче природата не търпи това. /77;381/

Мисълта е един мощен космически процес, който се проявява чрез всички форми. Там, където се явява пречка

на пътя му, той разрушава формите. Затова всички, които не мислят, т.е. не дават ход на този творчески процес, са осъдени на разрушение и израждане.

Затова задачата на майките и бащите и на възпитанието въобще, е да научат децата да мислят. Защото животът изисква една права мисъл и разбиране на законите, по които самият живот се проявява. /66;66/

Досега не съм срещал нито един правилен метод за възпитание. Казва се, че трябва да се даде свобода на детето. Но в какво седи свободата? Преди всичко свободата изключва всяко насилие, но изключва и всяка лъжа и зло. Онзи, на когото трябва да дадеш свобода, у него трябва да бъде изключена всяка лъжа. /66;160/

Ако в един дом бащата, майката и децата правят по едно малко добро на ден, този дом има бъдеще. Това е основата на всяко възпитание... За да се възпита детето, бащата и майката трябва да бъдат образец и идеал за него. /66;161/

Един от методите за възпитание на децата е вечер, когато те спят, да им се говори мислено на подсъзнанието. /77;384/

Най-упоритите и най-своенравните деца може да възпитавате с музика. /77;392/

По отношение на органическия свят майката и бащата играят важна роля – те с кръвта си предават на децата качествата на своите души. Възпитанието на децата се обуславя от качествата, които майката влага в детето още от най-крехката му възраст. Под думата кръв подразбирам не обикновената кръв, а тази, която във всички случаи на живота остава неизменна, една и съща, тя не е онази преходна кръв. Благородните зародиши, които майката влага в кръвта на детето си, са ценна есенция, която отсетне се развива и разнася благоухания навред. Отподире нищо не

може да се вложи и посее в човека. Това е възпитание, а не дресировка. /67;25-26/

Предаде ли майката нечиста кръв на детето си, то цял живот ще носи последствията на тази кръв. /71;11/

Искаш да станеш майка, а не можеш да се справиш с децата си. Каква майка си, ако децата ти те бият? Майка е оная, която внушава уважение и респект на децата си.

/44;204/

Какво означава думата “педагогия”? Сричката “пед” означава дете; “аго” – води. Значи, педагогията води детето.

/44;78-79/

Първото правило на педагогиката е следното: бащата трябва да обича сина си, а майката трябва да обича дъщеря си. Второто правило на педагогиката: синът трябва да обича баща си, и дъщерята трябва да обича майка си. Това е смяна на енергия. /61;185/

Едно дете, колкото малко и да е, може да бъде една напреднала душа. Много деца са по-умни от учителите си. Много деца разбират закона на внушението, закона за трансформиране на енергиите по-добре от бащата и майката. /61;186/

Някои мислят, че децата са глупави. Не, детето още като го учиш, знае, разбира говориш ли му истината или не... Няма по-прозорливи същества от децата. Децата виждат и през стената, тъй ги познавам аз. /61;188/

Трябва да имате предвид следното правило: не можеш да приложиш успешно един метод върху другите, ако не си го приложил върху себе си. Говориш на едно дете за послушание, но ако ти сам не слушаш, ако ти сам не се подчиняваш, не можеш да имаш никакъв резултат. Говориш на едно дете за трезва мисъл, а ти сам нямаш трезва мисъл. Ако ти развиваш една тема, а сам не я разбираш, как ще я

предадеш? Говориш за Истината, а сам не разбираш какво нещо е Истината. /61;189/

Децата, които се раждат в сегашната епоха, са по-разумни, по-умни от ония на миналата епоха. Децата на бъдещото поколение ще разполагат с по-голяма разумност от сегашните.

При гениалното дете почвата, при която е посадено, е много добра. Външните и вътрешните условия са много добри. Там лесно се работи. При талантиливото дете почвата не е толкова добра, а при обикновеното дете – още по-малко. От обикновените деца стават талантиливи, от талантиливите – гениални. На десет обикновени деца трябва едно талантиливо. На десет талантиливи деца трябва едно гениално. Ако няма гениални деца между учениците, последните не могат да се развиват правилно. Гениалните и талантиливите деца ще бъдат подтик за обикновените.

/77;391/

Защо майката претърпява известни грешки на своето дете, а гледа да го възпита? Тя предвижда, че то, макар и да има своите слабости, ще стане в бъдеще велик човек, полезен на своя дом и на своята родина. Именно, като предвижда това, майката си казва: “Аз за това дете ще се изложа на всички несгоди и ще претърпя всички негови слабости.” И тя умно постъпва.

Какво намира тя в това дете? Какво я привързва към него. Да го претеглиш – ще излезе само няколко килограма. В него има една божествена душа, която привлича любовта на майката до толкова, щото тя със своето дълго търпение е готова във всичко да му угоди, грижи се по всякакъв начин за него. /73;80/

Трябват училища, в които младежите да се възпитават върху тия велики закони, как могат да станат добри майки

и бащи, а също и строители на бъдещото общество. /48;78/

6. РОЛЯТА НА ЖЕНАТА И НЕЙНОТО ДУХОВНО РАЗВИТИЕ

Майката и бащата трябва да родят такива деца, които да бъдат в услуга на семейството си, на обществото, както и на цялото човечество. Светът се нуждае от благородни и възвишени души.

Също така не можем да наречем майка онази, която ражда престъпници. Жена, която ражда престъпници, ние наричаме кърмилница на злото и престъплението, а не майка. Жената трябва да бъде майка, да ражда добри синове и дъщери. Майката трябва да ражда възвишени души, които да оправдаят идването си на земята. Само такива жени наричам майки. /20;155/

Майките, които искат да имат добри деца, трябва да са проникнати от нови идеи. Ако те се държат за старите идеи, по-добре да не раждат. /77;310/

Първоначално, когато Бог създал жената, тя била съвсем различна от сегашната. На земята има една жена, която не е нито като тази на небето, нито като тази в рая; тя е само отглас, отражение на възвишената, на благородната жена. И в това отношение любовта е само външно отражение на тази жена. Обаче любовта се проявява само там, дето е жената. Отсъствува ли жената в човека, отсъствува и любовта. Ако хората знаят какво нещо е жената и я поставят на мястото ѝ, светът моментално би се повдигнал... Според мен, жена е тази, която спасява света; жена е тази, която държи ключовете на живота; жена е тази, чрез която се

проявява великата и мощна сила на любовта, която носи живота. Следователно спасението на света ще дойде чрез жената, а не чрез мъжа.

Сега аз желая на всички да станете жени! Тази мисъл, преведена с други думи означава: аз желая душите на всички хора да се изпълнят с любов; аз желая всички да светят, да бъдат запалени свещи, да бъдат щастливи и радостни, да са готови на всички услуги. Това значи да бъде човек майка. В този смисъл желая на всички да бъдат майки. Днес под понятието “майка” разбират жена, която ражда. Не, майка е само тази, децата на която не умират. Умират ли децата на някоя жена, тя не е майка. Майка е само чистата жена, девата, която, и като роди, пак дева остава; майка е онази дева, на която децата не умират. /5;87/

Казвам: има една единствена сила в света, която може да унищожи войната и да внесе мира. Коя е тази сила? Жената. Ако всички жени се сплотят и кажат: “От днес вече не раждаме престъпници!”, те ще турят точка на войната. И ако всяка майка каже на сина си: “Убиваш ли брата си, аз се отказвам от теб, ти не си мой син!”, войната ще дойде до своя край. Тъй щото спасението на човечеството седи в съзнателното отказване на жената да ражда престъпници, както и в отказване на майката от своя син убиец. За да се постигне това, не само две-три жени трябва да осъзнаят своята задача, но всички жени целокупно трябва да се подигнат, за да заработят за спасението на света.

Днес аз проповядвам на жените. Вие, от своя страна пък, ще проповядвате на останалите жени, защото отсега нататък жените ще се държат отговорни за неизпълнение на своята задача. /5;125/

Ева, която излезе от Адама, първоначално беше отлична мома, девица. Обаче след грехопадението, всички жени,

които се родиха от нея, извратиха света. Ева роди един син престъпник, Каин. Адам не беше баща на Каина, но на Авела. Каин беше роден от друг баща. Казано е в Писанието: “Вие сте чада на дявола”. Оттук, предполага се, че дяволът бил баща на Каина. Невъзможно е овца да роди вълк. Ако овца роди вълк, причината се крие някъде дълбоко в живота. Авел стана жертва на Каина, на злото в света. Възможно ли е двама братя, от една майка и от един баща, да се убиват? Следователно предполага се, че тези братя били от двама бащи: единият носител на тъмнината, другият – носител на светлината. Днес половината от човечеството са каиновци, половината – авеловци. Ако хората вярват в стария закон, който дава място на престъпниците да се раждат, те всякога ще убиват. Новата жена, новата Ева трябва да затвори пътя на Каина, да не се ражда. Каиновци нямат право да се раждат! Светът не се нуждае от престъпници. /5;126/

Само свободната майка може да роди добри и разумни деца. /5;127/

Вие бързате. Вече 8000 години как хората са правили погрешки и искате, когато се проповядва едно учение, тъй, с един замах, в една седмица да се поправите. Тъй не може. Може, но за героите, но всички хора не са герои. Има два пътя, по които туй учение може да се реализира. Единият начин е пътят чрез възпитанието в училището, а другият път – чрез майките. Те трябва да знаят този велик закон, по който децата им в бъдеще трябва да се раждат. Те трябва да знаят новите условия, както градинарите, земеделците изучават условията, при които ще сеят. /77;311/

Майката сама трябва да бъде религиозно настроена, за да изисква това и от детето... Туй е религиозно настроение: да блика любов, не само да спасиш себе си, а да се жертваш

за всички. Да бъдеш свързан с Бога, значи да имаш качествата на Бога, Който е създал целия свят, да схващаш неговото битие. Цялото растително и животинско царство, които е създал бог, са един импулс на Божествения живот, който върви отгоре надолу. /77;311-312/

7.БИБЛИОГРАФИЯ.

1. НБ “Познаване на Истината”, 2000г., Бургас
2. НБ “Учителю благи”, 1934г., София
3. НБ “Делата Божии”, 1949г., София
4. НБ “Този е живият хляб”, 1998г., Кърджали
5. НБ “Изново”, 1992г., Бургас
6. НБ “Да ви даде”, 1998г., Варна
7. НБ “Великите условия на живота”, 1998г., Варна
8. НБ “Все що е писано”, 1942г., София
9. НБ “Да ви даде”, 1938г., София
10. НБ “Вечно подмладяване”, 1999г., Варна
11. НБ “Двата природни метода”, 1924г., София
12. НБ “Който дойде при Мене”, 1935г., София
13. НБ “Ще управлява всички народи”, 1948г., София
14. НБ “Крадец и пастир”, 1937г., София
15. НБ “Условия за растене”, 1949г., София
16. НБ “Условия за разумния човек”, 1997г., Варна
17. НБ “Солта”, 1920г., София
18. НБ “Новият човек”, 1947г., София
19. ООК “Четирите кръга”, 1934г., София
20. ООК “Степени на съзнание”, 1939г., София
21. ООК “Високият идеал”, 1923г.
22. ООК “Законът и Любовта”, 1998г., Варна
23. ООК “Светлина на мисълта”, 1996г., София, Алфадар

24. ООК “Простите истини”, 1993г., Хелиопол
25. ООК “Божият глас”, 1993г., Хелиопол
26. ООК “Новата мисъл”, 1993г., Хелиопол
27. ООК “Трите посоки”, 1948г., София
28. ООК “Доброто оръжие”, 1939г., София
29. ООК “Новият светилник”, 1946г., София
30. ООК “Просветено съзнание”, 1940г., София
31. ООК “Начало на Мъдростта”, 1947г., София
32. ООК “Работа на природата”, 1995г., София
33. ООК “Събуждане”, 1994г., Хелиопол
34. ООК “Съразмерност в природата”, 1949г., София
35. ООК “Добри и лоши условия”, 1995г., Хелиопол
36. МОК “Методи за самовъзпитание”, 1994г., Хелиопол
37. МОК “Път към живота”, 1941г., София
38. МОК “Път към живота”, 1993г., Хелиопол
39. МОК “Двата пътя”, 1993г., Вестник-книга
40. МОК “Божествените условия”, 1942г., София
41. МОК “Божествените условия”, 1992г., София, Елмазов
42. МОК 1925г., 23л, София
43. МОК “Закони на доброто”, 1993г., Хелиопол
44. МОК “Живот и отношения”, 1947г., София
45. “Заветът на Любовта”, 1том, 1944г., София
46. “Заветът на Любовта”, 2том, 1944г., София
47. “Новото човечество”, бес. “Пробуждане на колективното съзнание, 1947г., София
48. “Новото човечество”, бес. “Мировата Любов”, 1947г., София
49. СБ “Пътят на ученика”, 1996г., София, фотокопие
50. “Великата майка”, 1том, 1994г., София
51. Кл. на добр. “Движение нагоре”, 1998г., Алфадар
52. “Трите основи на живота”, 1947г., София
53. “Да им дам живот”, 1936г., София

54. “Езикът на Любовта”, 1939г., София
55. СБ “Петимата братя”, 1949г., София
56. СБ “Вечното благо”, 1944г., София
57. СБ “Двигатели в живота”, 1998г., София
58. УС “Плодовете на Любовта”, 1997г., София
59. УС “Новото начало”, 1944г., София
60. УС “Той създава”, 1947г., София
61. Мл. Събори, 4-ти, 2001г., вт. изд., Ст. Загора
62. “Закон за единство и общност”, 2000г., Варна
63. Мл. Събори “Право си отсъдил”, 1997г., София
64. Беседи, Вл. Пашов, 2том, 1996г., Бургас
65. Беседи, Вл. Пашов, 3том, 1996г., Бургас
66. Беседи Вл. Пашов, 4том, 1998г., Бургас
67. Медицински и окултни правила, 1том, 1996г., София
68. Медицински и окултни правила, 2том, 1997г., София
69. Медицински и окултни правила, 3том, 1997г., София
70. Медицински и окултни правила, 4том, 1997г., София
71. Медицински и окултни правила, 5том, 1997г., София
72. Свещени думи на Учителя, 2том, 1994г., София
73. НБ “Сила и живот”, 1серия, 1990г., София
74. НБ “Който има невестата”, 1935, София
75. Съборни беседи, 1921г.
76. Мисли за всеки ден, 1985/86г.
77. Любав, мъжът и жената, П.Дънов, 1том, 2000г.,

8. ПОВЕЧЕ ИНФОРМАЦИЯ ПО ТЕМАТА

Драги читатели,

Тези от вас, които се интересуват по-задълбочено от темата, ето към какво още можем да ги насочим.

Въпросът за предродовото възпитание на детето става популярен в Западна Европа и Америка през 80-те години на 20 век. Затова там е създадена Международна Асоциация за преднатално възпитание – ANEP, със седалище Париж. Главните цели на ANEP са:

- информирание на бъдещите родители за изключителната роля на деветте месеца вътрешно-утробен живот на детето;*
- разпространяване на най-съвременните научни постижения в областта на психологията на ембрионалното развитие;*
- подобряване и хармонизиране на физическото и психическото развитие на децата чрез подготовка на родителите и особено на бъдещата майка, през време на бременността.*

В публикациите на ANEP се изнасят съвременните научни изследвания, доказващи връзката между майката и детето във физиологически и психологически план. Например в следните направления:

1. Сензорни възможности на плода.

2. Изследвания, потвърждаващи емоционалната връзка между майката и детето.

3. Изследвания, разкриващи възможностите на елементарните частици, които изграждат атомите, молекулите и живите клетки. Тези данни показват как информацията функционира на ниво “клетка”.

4. Хипотеза за морфогенетичните полета на Рупърт Шелдрейк и неговия колектив от Британската кралска академия.

Развитието на науката и по-конкретно изследванията на ембриона и плода в утробата на майката потвърждават необходимостта от подобен вид възпитание. Идеята е твърде стара и удивително съвпада с данните от съвременните научни изследвания и с твърденията на древните философи. Това становище е разработено и в педагогическата система на Учителя П. Дънов, където преднаталното възпитание е възприето за основополагащо на цялостното възпитание на човека. Човек има духовна същност – душа, която е Божествена еманация и като такава тя носи потенциалните възможности на Бога, т.е. на цялото битие. В душата на човека са заложени безсмъртието, съвършенството, всички дарби, добродетели и способности. Човешката душа се развива по силата на обективни закони, закони на кармата и прераждането. В този смисъл тя е уникално съчетание на универсални дадености, индивидуално развитие и натрупан опит. В тази връзка възпитанието трябва да създаде условия за проява на Божествената същност, да развива таланти, дарби и добродетели.

В периода на бременността и в процеса на създаване на физическото тяло, душата на бъдещото дете е в симбиоза с душата на майката. Осъществява се

възпитателно взаимодействие, като майката, чрез своите мисли, чувства и постъпки, е творческият субект. Тя носи в себе си образа на едно ново същество. Със самия факт на действие, чувстване и мислене тя произвежда и привлича към себе си структуриращи енергии от определено естество. Тя може да насочи тези физически и психически енергии към детето си. Със своите мисли майката може да направи избор, който е определящ за детето ѝ. Жените имат голяма сила на въображението. Те могат да използват това чудесно предимство за формиране на своето бебе. Става въпрос за творческото въображение, за творческата сила на ума, която е проводник на красота, интелигентност, нежност, мъдрост. Тя може да твори чудеса. Майката например, може да работи с цветовете, като носи ясни цветове, като ги разполага около себе си. Тя може да наблюдава седемте цвята на дъгата, получени през призма, и мислено да облива с тях клетките на детето си. Това са най-чистите и могъщи цветове, защото животът е светлина. Всеки от седемте цвята е свързан едновременно с някоя система от организма и с душевно качество. Бременната жена, която работи с цветовете на дъгата, хармонизира тези два плана едновременно у себе си и у детето си. Тя също може да визуализира качествата, които иска нейното дете да прояви.

**МАЙКАТА Е ИЗВОР И ТОВА, КОЕТО ИЗВИРА ОТ
НЕЯ СЕ ВЛИВА В ДЕТЕТО!**

За превод, разпространение и обмен на специализирана литература за бъдещи майки, пишете ни!

e-mail: novodete@yahoo.com

